ISSN 1725-5139

Dziennik Urzędowy L 256

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48

1 października 2005

Spis treści

I *Akty, których publikacja jest obowiązkowa*

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1601/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1602/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1603/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustalające refundacje wywozowe dla słodu 5

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1604/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu 7

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1605/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa 9

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1606/2005 z dnia 30 września 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2005 w zakresie ilości objętej stałym przetargiem na wywóz pszenicy zwyczajnej znajdującej się w posiadaniu słowackiej agencji interwencyjnej** 11

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1607/2005 z dnia 30 września 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 296/96 w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)** 12

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1608/2005 z dnia 30 września 2005 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie** 13

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1609/2005 z dnia 30 września 2005 r. redukujące, w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006, ilości gwarantowane w ramach kwot produkcyjnych w sektorze cukru i przewidywane maksymalne zapotrzebowanie rafinerii w ramach przywozu preferencyjnego** 15

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 18 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

Spis treści (ciąg dalszy)

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1610/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 171. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97 19

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1611/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła w ramach 171. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97 21

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1612/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w ramach 90. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2799/1999 23

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1613/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustalające maksymalne kwoty pomocy do koncentratu masła w ramach 343. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (EWG) nr 429/90 24

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1614/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 27. indywidualnego zaproszenia do składania ofert, wydanego w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2771/1999 25

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1615/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustalające minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku dla 26. indywidualnego zaproszenia do przetargu wydanego zgodnie ze stałym zaproszeniem do przetargu wymienionym w rozporządzeniu (WE) nr 214/2001 26

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1616/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustalające opłaty przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 października 2005 r. 27

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1617/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustalające refundacje produkcyjne do cukru białego wykorzystywanego w przemyśle chemicznym na okres od 1 do 31 października 2005 r. 30

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1618/2005 z dnia 30 września 2005 r. ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny 31

★ **Dyrektywa Komisji 2005/61/WE z dnia 30 września 2005 r. wykonująca dyrektywę 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wymogów dotyczących śledzenia losów krwi oraz powiadamiania o poważnych, niepożądanych reakcjach i zdarzeniach** [1] 32

★ **Dyrektywa Komisji 2005/62/WE z dnia 30 września 2005 r. wykonująca dyrektywę 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie norm i specyfikacji wspólnotowych odnoszących się do systemu jakości obowiązującego w placówkach służby krwi** [1] 41

II *Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa*

Rada

2005/674/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 20 września 2005 r. w sprawie mianowania dwóch członków oraz czterech zastępców członków Komitetu Regionów** 49

2005/675/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 20 września 2005 r. w sprawie mianowania trzech członków oraz pięciu zastępców członków Komitetu Regionów** 51

PL

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

2005/676/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 20 września 2005 r. w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów** 53

2005/677/WE, Euratom:

★ **Decyzja Rady z dnia 20 września 2005 r. w sprawie mianowania członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego** 54

2005/678/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 20 września 2005 r. w sprawie mianowania dwóch członków oraz jednego zastępcy członka Komitetu Regionów** 55

2005/679/WE:

★ **Decyzja Rady z dnia 20 września 2005 r. w sprawie mianowania członka oraz zastępcy członka Komitetu Regionów** 56

Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej

★ **Decyzja Rady 2005/680/WPZiB z dnia 12 sierpnia 2005 r. w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Konga w sprawie statusu i działalności Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Demokratycznej Republice Konga (DRK), EUPOL Kinszasa** 57

Umowa między Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Konga w sprawie statusu i działalności Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Demokratycznej Republice Konga (EUPOL Kinszasa) 58

Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej

★ **Decyzja Rady 2005/681/WSiSW z dnia 20 września 2005 r. ustanawiająca Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL) i uchylająca decyzję 2000/820/WSiSW** 63

PL

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1601/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw [1], w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

---

[1] Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 września 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	45,6
	096	29,4
	999	37,5
0707 00 05	052	102,6
	999	102,6
0709 90 70	052	65,0
	999	65,0
0805 50 10	052	69,0
	382	63,8
	388	63,3
	524	62,6
	528	56,2
	999	63,0
0806 10 10	052	85,6
	096	52,6
	624	181,7
	999	106,6
0808 10 80	388	89,4
	400	89,6
	508	26,4
	512	84,5
	528	46,8
	720	59,6
	800	143,1
	804	67,3
	999	75,8
0808 20 50	052	93,1
	388	69,5
	999	81,3

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999" odpowiada „innym pochodzeniom".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1602/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ([1]), w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacje wywozowe dla zbóż mające zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia, stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ([2]), pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 ([3]). Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

(3) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą wymóc konieczność zróżnicowania kwoty korygującej w zależności od miejsca przeznaczenia.

(4) Kwota korygująca powinna być ustalona równocześnie z refundacją i według takiej samej procedury. Może ona podlegać zmianom w czasie pomiędzy dwoma ustaleniami.

(5) Z wyżej wymienionych przepisów wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwotę korygującą do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, ustala się w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

([2]) Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

([3]) Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1104/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z 30 września 2005 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla zbóż

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 10	Termin I 11	Termin II 12	Termin III 1	Termin IV 2	Termin V 3	Termin VI 4
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	0	– 0,46	– 0,92	– 1,38	– 1,84	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	C02	0	– 0,46	– 0,92	– 1,38	– 1,84	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	C03	0	– 0,46	– 0,92	– 1,38	– 1,84	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	– 0,63	– 1,26	– 1,89	– 2,52	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	– 0,59	– 1,18	– 1,77	– 2,36	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	– 0,54	– 1,09	– 1,63	– 2,17	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	– 0,50	– 1,00	– 1,50	– 2,00	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	– 0,47	– 0,94	– 1,41	– 1,88	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Bułgarii, Rumunii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry, byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

C02: Algieria, Arabia, Saudyjska, Bahrain, Egipt, Irak, Iran, Izrael, Jemen, Jordania, Katar, Kuwejt, Liban, Libia, Maroko, Mauretania, Oman, Syria, Tunezja i Zjednoczone Emiraty Arabskie.

C03: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Bułgarii, Norwegii, Rumunii, Szwajcarii i Liechtensteinu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1603/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustalające refundacje wywozowe dla słodu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na światowym rynku produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.

(2) Przy ustalaniu zwrotów należy wziąć pod uwagę elementy, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych, a także środków, jakie należy podjąć w przypadku zakłóceń w sektorze zbóż [2].

(3) Refundacja stosowana do słodów powinna zostać wyliczona z uwzględnieniem ilości zbóż potrzebnej do wytworzenia danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

(4) Sytuacja na światowym rynku lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania wysokości refundacji dla niektórych produktów w zależności od ich miejsca przeznaczenia.

(5) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.

(6) Zastosowanie tych zasad w aktualnej sytuacji na rynku zbóż, a w szczególności wobec notowań lub cen tych produktów we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla słodu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w wysokościach podanych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11)

[2] Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 września 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe dla słodu

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów, a także kody miejsca przeznaczenia serii „A" są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1) ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1604/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ([1]), w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacja wywozowa do zbóż mająca zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych oraz środków podejmowanych w przypadku zakłóceń na rynku zbóż ([2]), pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej dla słodu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 ([3]). Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

(3) Z powyższych postanowień wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwota korygująca, o której mowa w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowana do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla słodu, została określona w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

([2]) Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 777/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 50).

([3]) Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1104/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 września 2005 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla słodu

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 10	I termin 11	II termin 12	III termin 1	IV termin 2	V termin 3
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	VI termin 4	VII termin 5	VIII termin 6	IX termin 7	X termín 8	XI termin 9
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A" zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1605/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ([1]), a w szczególności jego art. 13 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu ([2]), a w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2681/74 z dnia 21 października 1974 r. sprawie finansowania przez Wspólnotę wydatków poniesionych w odniesieniu do dostaw produktów rolnych jako pomocy żywnościowej ([3]) przewiduje, że część wydatków odpowiadająca refundacjom wywozowym ustalonym w tym zakresie zgodnie z regułami wspólnotowymi ponoszona jest przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

(2) W celu ułatwienia ustalenia budżetu na wspólnotowe akcje pomocy żywnościowej i zarządzania nim oraz w celu umożliwienia Państwom Członkowskim poznania poziomu wspólnotowego udziału w finansowaniu krajowych akcji pomocy żywnościowej należy określić poziom refundacji przyznanych na te akcje.

(3) Zasady ogólne i warunki zastosowania przewidziane przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95 w odniesieniu do refundacji wywozowych stosuje się *mutatis mutandis* do wyżej wymienionych działań.

(4) Szczególne kryteria, jakie należy wziąć pod uwagę przy wyliczaniu refundacji wywozowych do ryżu, są określone w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wspólnotowych i krajowych akcji pomocy żywnościowej przewidzianych w ramach międzynarodowych konwencji lub innych programów dodatkowych oraz innych wspólnotowych akcji bezpłatnego zaopatrzenia refundacje wywozowe do produktów z sektorów zbóż i ryżu ustala się zgodnie z Załącznikiem.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).
([2]) Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 411/2002 (Dz.U. L 62 z 5.3.2002, str. 27).
([3]) Dz.U. L 288 z 25.10.1974, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 września 2005 r., ustalającego refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa

(w EUR/t)

Kod produktu	Wysokość refundacji
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	10,28
1101 00 15 9130	9,60
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	56,20
1102 20 10 9400	48,17
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	72,25
1104 12 90 9100	0,00

Uwaga: Kody produktów zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1606/2005

z dnia 30 września 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2005 w zakresie ilości objętej stałym przetargiem na wywóz pszenicy zwyczajnej znajdującej się w posiadaniu słowackiej agencji interwencyjnej

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1060/2005 [2] ogłoszono stały przetarg na wywóz 114 757 ton pszenicy znajdującej się w posiadaniu słowackiej agencji interwencyjnej.

(2) Słowacja poinformowała Komisję o zamiarze przystąpienia jej agencji interwencyjnej do zwiększenia o 33 192 ton ilości zgłoszonej do przetargu na wywóz. Mając na uwadze dostępne ilości oraz sytuację na rynku należy przychylnie ustosunkować się do wniosku Słowacji.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1060/2005.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 2 rozporządzenia (WE) nr 1060/2005 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 2*

Przetarg obejmuje maksymalną ilość 147 949 ton pszenicy zwyczajnej do wywozu do wszystkich państw trzecich, z wyjątkiem Albanii, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Bośni i Hercegowiny, Bułgarii, Chorwacji, Liechtensteinu, Rumunii, Serbii i Czarnogóry (*) oraz Szwajcarii.

(*) Wraz z Kosowem, zgodnie z określeniem zawartym w rezolucji nr 1244 Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych z dnia 10 czerwca 1999 r.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).
[2] Dz.U. L 174 z 7.7.2005, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1302/2005 (Dz.U. L 207 z 10.8.2005, str. 12).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1607/2005

z dnia 30 września 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 296/96 w sprawie danych przekazywanych przez Państwa Członkowskie oraz miesięcznego księgowania wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej ([1]), w szczególności jego art. 7 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 296/96 ([2]) stanowi, że Komisja przekazuje Państwom Członkowskim do dyspozycji, w ramach środków przewidzianych w budżecie, fundusze na pokrycie wydatków finansowanych przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

(2) Artykuł 7 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 296/96 stanowi, że wydatki wykazane w danym miesiącu muszą odpowiadać płatnościom i wpływom gotówkowym faktycznie dokonanym w ciągu miesiąca, do którego one się odnoszą. Przewiduje się pewne odstępstwa od tej zasady.

(3) W celu zapewnienia przestrzegania budżetu oraz w zakresie niezbędnym do zagwarantowania zgodności z przepisami art. 1 rozporządzenia (WE) nr 296/96 Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość dostosowania deklaracji wydatków innych niż te dotyczące środków objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) ([3]) i zadeklarowania wydatków dotyczących następnego miesiąca.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 296/96.

(5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 7 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 296/96 dodaje się punkt w brzmieniu:

„d) wydatki poniesione przez Państwa Członkowskie od dnia 1 do dnia 15 października 2005 r., inne niż wydatki na środki objęte rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999 (*), można, jeżeli zapewni to przestrzeganie przepisów art. 1, zgłosić w odniesieniu do miesiąca następującego po miesiącu płatności beneficjentowi.

(*) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

([1]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 103.
([2]) Dz.U. L 39 z 17.2.1996, str. 5. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 605/2005 (Dz.U. L 100 z 20.4.2005, str. 11).
([3]) Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2223/2004 (Dz.U. L 379 z 24.12.2004, str. 1).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1608/2005

z dnia 30 września 2005 r.

zmieniającego rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3730/87 z dnia 10 grudnia 1987 r. ustanawiające ogólne zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wyznaczonych organizacji, celem rozdysponowania jej pomiędzy osoby najbardziej poszkodowane we Wspólnocie [1], w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3149/92 [2] określa zasady prowadzenia przetargów na organizowanie dostaw w Państwach Członkowskich uczestniczących we wspólnotowej akcji rozdysponowywania żywności pochodzącej z zapasów interwencyjnych przeznaczonych na rzecz osób najbardziej poszkodowanych we Wspólnocie.

(2) Produkty, które mają być wycofane z zapasów interwencyjnych w ramach planu rocznego mogą zostać dostarczone w stanie nieprzetworzonym lub w stanie przetworzonym dla celów produkcji żywności, lub też mogą zostać wycofane w ramach zapłaty za dostawy lub produkcję żywności zorganizowane na rynku wspólnotowym. W tym ostatnim przypadku należy ustalić, które z produktów pozostających w zapasach interwencyjnych mogą zostać wycofane w ramach zapłaty za wytworzenie produktów zbożowych lub mlecznych.

(3) Aby bardziej skutecznie zaspokajać potrzeby organizacji charytatywnych oraz aby rozszerzyć wachlarz dostarczanych produktów żywnościowych, należy ustalić, że produkty pochodzące z zapasów interwencyjnych mogą, w określonych warunkach, zostać włączone do innych produktów służących do produkcji żywności.

(4) Zgodnie z art. 47 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny [3] interwencje państwa w sektorze mięsa wołowego i cielęcego jako stały instrument wspierania rynku przestały istnieć z dniem 1 lipca 2002 r. Należy zatem dostosować rozporządzenie (EWG) nr 3149/92 do zaistniałej sytuacji.

(5) Należy zatem zmienić rozporządzenie (EWG) nr 3149/92.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią odnośnych komitetów zarządzających,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (EWG) nr 3149/92 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 lit. b) akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Jednakże w przypadku braku ryżu w zapasach interwencyjnych Komisja może zezwolić na wycofanie zbóż z zapasów interwencyjnych w ramach zapłaty za dostawę ryżu lub produktów z ryżu pozyskanych na rynku wspólnotowym.";

b) w ust. 2 lit. a) po akapicie trzecim dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku, o którym mowa w akapicie drugim tiret trzecie oraz gdy dostawa obejmuje ryż lub produkty z ryżu w zamian za zboża wycofane z zapasów interwencyjnych, zaproszenie do składania ofert zawiera informacje o tym, że produkt, który ma zostać wycofany, stanowi określony rodzaj zboża znajdujący się w posiadaniu agencji interwencyjnej.";

c) ustęp 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Produkty pochodzące z zapasów interwencyjnych mogą być włączane lub dodawane do innych produktów pozyskanych na rynku dla celów wytwarzania produktów żywnościowych, które mają zostać dostarczone w celu wykonania planu. W takim przypadku produkty pochodzące z zapasów interwencyjnych powinny stanowić przynajmniej 40 % wagi netto żywności wchodzącej w skład dostawy.

W przypadkach, o których mowa w akapicie pierwszym, zaproszenie do składania ofert zawiera wyraźną wzmiankę o wymogu, zgodnie z którym produkty pochodzące z zapasów interwencyjnych mają stanowić przynajmniej 40 % wagi netto żywności wchodzącej w skład dostawy.";

[1] Dz.U. L 352 z 15.12.1987, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2535/95 (Dz.U. L 260 z 31.10.1995, str. 3).
[2] Dz.U. L 313 z 30.10.1992, str. 50. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1903/2004 (Dz.U. L 328 z 30.10.2004, str. 77).
[3] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1).

2) w art. 5 ust. 1 skreśla się akapit drugi;

3) skreśla się Załącznik.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1609/2005

z dnia 30 września 2005 r.

redukujące, w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006, ilości gwarantowane w ramach kwot produkcyjnych w sektorze cukru i przewidywane maksymalne zapotrzebowanie rafinerii w ramach przywozu preferencyjnego

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru [1], w szczególności jego art. 10 ust. 6 oraz art. 39 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 10 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje, że ilości gwarantowane w ramach kwot produkcyjnych należy zmniejszyć do dnia 1 października każdego roku gospodarczego, jeżeli prognozy na dany rok wykazują ilości przeznaczone do wywozu z refundacją, większe niż ilość maksymalna przewidziana w Porozumieniu w sprawie rolnictwa zawartym na mocy art. 300 ust. 2 Traktatu.

(2) Prognozy na rok gospodarczy 2005/2006 wykazują, że ilość przeznaczona do wywozu jest większa niż ilość maksymalna przewidziana w Porozumieniu w sprawie rolnictwa. Dlatego konieczne jest ustalenie wielkości ogólnej redukcji ilości gwarantowanej i dokonanie jej podziału między cukier, izoglukozę i syrop inulinowy, z jednej strony, oraz regiony produkcji, do których się to odnosi, z drugiej strony, przy wykorzystaniu współczynników przewidzianych w art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

(3) Zgodnie z art. 10 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 każde Państwo Członkowskie rozdziela następnie przypadającą mu część różnicy między przedsiębiorstwa produkcyjne mające siedzibę na jego terytorium na podstawie istniejącego stosunku między ich kwotami A i B dla danego produktu a podstawową ilością A i podstawową ilością B dla Państwa Członkowskiego dla tego produktu.

(4) Artykuł 39 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje, że redukcja ilości gwarantowanych prowadzi do redukcji przewidywanej maksymalnej wielkości zapotrzebowania wspólnotowych rafinerii na cukier surowy na dany rok gospodarczy. Dlatego konieczne jest ustalenie odpowiedniej redukcji wspomnianego zapotrzebowania i dokonanie jej podziału między zainteresowane Państwa Członkowskie.

(5) Należy ustanowić terminy, w jakich Państwa Członkowskie muszą określić wielkość redukcji mającej zastosowanie do każdego z przedsiębiorstw na ich terytorium.

(6) Z uwagi na limit czasowy ustalony w rozporządzeniu (WE) nr 1260/2001 niniejsze rozporządzenie musi wejść w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(7) Komitet Zarządzający ds. Cukru nie wydał opinii w terminie ustalonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001, ilość gwarantowana w ramach kwot produkcyjnych ulega redukcji o 1 891 747,7 ton wyrażonych jako cukier biały w roku gospodarczym 2005/2006.

2. Redukcja określona w ust. 1 i ilości podstawowe stosowane, po ich redukcji, do przyznania kwot produkcyjnych przedsiębiorstwom produkcyjnym na rok gospodarczy 2005/2006 znajdują się w Załączniku część A, rozdzielone według produktu oraz według regionu.

3. Do dnia 1 listopada 2005 r. Państwa Członkowskie określą wielkość indywidualnej redukcji dla każdego z przedsiębiorstw produkcyjnych, którym na rok gospodarczy 2005/2006 przyznano kwoty produkcyjne, oraz jego kwoty A i B dostosowane zgodnie z tą redukcją.

Artykuł 2

1. Zgodnie z art. 39 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewidywane maksymalne zapotrzebowanie rafinerii wspólnotowych na rok gospodarczy 2005/2006 ulega redukcji o 14 676 ton wyrażonych jako cukier biały.

2. Redukcja określona w ust. 1 zostaje rozdzielona między Państwa Członkowskie zgodnie z Załącznikiem część B.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

[1] Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ A: Podział redukcji ilości gwarantowanych według produktu i regionu oraz ilości podstawowe wykorzystywane do przyznania kwot produkcyjnych A i B po redukcji ilości gwarantowanej

1. **W odniesieniu do cukru** (w tonach cukru białego)

Regiony	Redukcja w odniesieniu do cukru		Ilości podstawowe w odniesieniu do cukru	
	A	B	A	B
Republika Czeska	18 207,7	563,5	423 001,3	13 089,5
Dania	45 264,6	13 335,2	279 735,4	82 410,3
Niemcy	374 034,5	115 090,3	2 238 878,8	688 891,9
Grecja	20 550,0	2 055,2	268 088,0	26 808,6
Hiszpania	44 022,1	1 833,1	913 060,3	38 045,4
Francja (kontynentalna) (1)	354 766,7	105 215,3	2 181 720,7	647 044,2
Francuskie departamenty zamorskie (1)	32 108,2	3 433,1	401 763,8	42 939,4
Irlandia	12 898,2	1 289,5	168 247,0	16 825,0
Włochy	137 245,8	25 812,6	1 173 658,1	220 726,7
Łotwa	1 806,0	3,6	64 594,0	101,4
Litwa	2 719,8	—	100 290,2	—
Węgry	11 182,5	34,3	389 271,5	1 195,7
Niderlandy	88 833,4	23 430,5	595 279,0	157 016,6
Austria	37 722,9	8 804,1	276 306,0	64 493,4
Polska	84 735,7	4 930,3	1 495 264,3	86 995,7
Portugalia (kontynentalna)	3 864,8	386,5	59 515,4	5 951,5
Portugalia (Autonomiczny Region Azorów)	644,7	65,0	8 403,5	839,8
Słowenia	3 438,6	343,1	44 718,4	4 472,9
Słowacja	13 015,6	1 211,8	176 744,4	16 460,2
Finlandia	9 456,0	944,5	123 350,3	12 335,9
Szwecja	23 836,9	2 383,9	310 947,3	31 094,1
UEBL (2)	76 867,1	16 504,7	598 038,4	128 401,4
Zjednoczone Królestwo	73 699,5	7 370,1	961 415,9	96 141,4

(1) Uwzględniono art. 12 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.
(2) Unia Gospodarcza Belgijsko-Luksemburska.

2. **W odniesieniu do izoglukozy** (w tonach suchej masy)

Regiony	Redukcja w odniesieniu do izoglukozy		Ilości podstawowe w odniesieniu do izoglukozy	
	A	B	A	B
Niemcy	3 868,6	911,1	24 774,7	5 834,4
Grecja	1 409,4	331,9	9 025,6	2 125,6
Hiszpania	6 165,4	657,7	68 454,2	7 301,7
Francja (kontynentalna)	2 266,7	590,0	13 480,4	3 508,6
Włochy	2 219,3	522,6	14 212,8	3 347,2
Węgry	8 899,9	697,3	118 727,1	9 302,7
Niderlandy	994,7	234,3	6 369,9	1 500,2
Polska	1 698,1	127,5	23 212,9	1 742,5
Portugalia (kontynentalna)	1 084,1	255,3	6 942,9	1 635,0
Słowacja	3 560,3	476,8	33 961,7	4 548,2
Finlandia	859,2	86,0	9 932,8	993,7
UEBL (1)	8 370,1	2 301,7	47 780,5	13 139,3
Zjednoczone Królestwo	3 143,7	838,5	18 358,3	4 896,8

(1) Unia Gospodarcza Belgijsko-Luksemburska.

3. **W odniesieniu do syropu inulinowego** (w tonach suchej masy wyrażonej jako ekwiwalent cukru białego/izoglukozy)

Regiony	Redukcja w odniesieniu do syropu inulinowego		Ilości podstawowe w odniesieniu do syropu inulinowego	
	A	B	A	B
Francja (kontynentalna)	1 956,8	459,9	17 890,3	4 214,3
Niderlandy	6 454,9	1 515,9	59 064,5	13 914,6
UEBL [1]	18 473,7	4 349,0	155 744,9	36 679,2

[1] Unia Gospodarcza Belgijsko-Luksemburska.

CZĘŚĆ B: Podział, według Państwa Członkowskiego, redukcji przewidywanego maksymalnego zapotrzebowania rafinerii

(jednostka: cukier biały w tonach)

	Redukcja	Maksymalne zapotrzebowanie po zastosowaniu redukcji
Francja kontynentalna	2 423	294 204
Portugalia kontynentalna	2 383	289 250
Słowenia	160	19 425
Finlandia	490	59 435
Zjednoczone Królestwo	9 220	1 119 361

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1610/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustalające minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 171. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych [2], agencje interwencyjne przystępują drogą przetargu do sprzedaży pewnych ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, a także do udzielenia pomocy przyznawanej na śmietanę, masło i koncentrat masła. Artykuł 18 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, które mogą być zróżnicowane w zależności od przeznaczenia, zawartości tłuszczu w maśle i procedury włączenia, lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwotę lub kwoty gwarancji należytego przetworzenia ustala się odpowiednio.

(2) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do 171. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97, minimalne ceny sprzedaży masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego oraz kwoty gwarancji należytego przetworzenia są ustalone zgodnie ze wskazaniami tabeli zamieszczonej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

[2] Dz.U. L 350 z 20.12.1997, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 września 2005 r. ustalającego minimalne ceny sprzedaży masła w ramach 171. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Wzory			A		B	
Procedury włączenia			Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Minimalna cena sprzedaży	Masło ≥ 82 %	w stanie naturalnym	—	210	—	—
		koncentrat	204,1	—	—	—
Gwarancja należytego przetworzenia		w stanie naturalnym	—	79	—	—
		koncentrat	79	—	—	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1611/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustalające maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła w ramach 171. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2571/97 z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie sprzedaży masła po obniżonych cenach oraz przyznawania pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, przeznaczonych do wykorzystania w produkcji ciast, lodów i innych środków spożywczych [2], agencje interwencyjne przystępują drogą przetargu do sprzedaży pewnych ilości masła pochodzącego ze skupu interwencyjnego, które przechowują, i do udzielenia pomocy przyznawanej w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła. Artykuł 18 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży masła oraz maksymalną wysokość pomocy w odniesieniu do śmietany, masła i koncentratu masła, które mogą być zróżnicowane w zależności od przeznaczenia, zawartości tłuszczu w maśle i procedury włączenia, lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwotę lub kwoty gwarancji należytego przetworzenia ustala się odpowiednio.

(2) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do 171. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97, maksymalne kwoty pomocy oraz kwoty gwarancji należytego przetworzenia są ustalone zgodnie ze wskazaniami tabeli zamieszczonej w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

[2] Dz.U. L 350 z 20.12.1997, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 września 2005 r. ustalającego maksymalne kwoty pomocy odnośnie do śmietany, masła i koncentratu masła w ramach 171. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Wzory		A		B	
Procedury włączenia		Ze znacznikami	Bez znaczników	Ze znacznikami	Bez znaczników
Maksymalna kwota pomocy	Masło ≥ 82 %	39	35	—	—
	Masło < 82 %	—	—	—	—
	Koncentrat masła	—	—	—	—
	Śmietana	—	—	—	15
Gwarancja należytego przetworzenia	Masło	43	—	—	—
	Koncentrat masła	—	—	—	—
	Śmietana	—	—	—	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1612/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustalające minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku w ramach 90. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (WE) nr 2799/1999

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Uwzględniając art. 26 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2799/1999 z dnia 17 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie przyznawania pomocy w odniesieniu do mleka odtłuszczonego i mleka odtłuszczonego w proszku, przeznaczonych na paszę oraz sprzedaży mleka odtłuszczonego w proszku o takim przeznaczeniu [2], agencje interwencyjne zgłosiły do stałego przetargu pewne ilości odtłuszczonego mleka w proszku będącego w ich posiadaniu.

(2) Zgodnie z postanowieniami art. 30 wymienionego rozporządzenia, biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się minimalną cenę sprzedaży lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwota gwarancji należytego przetworzenia powinna zostać określona z uwzględnieniem różnicy między ceną rynkową odtłuszczonego mleka w proszku a minimalną ceną sprzedaży.

(3) Ze względu na otrzymane oferty należy ustalić minimalną cenę sprzedaży w wysokości określonej poniżej i określić w konsekwencji gwarancję należytego przetworzenia.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach 90. rundy przetargu, przeprowadzonej z tytułu rozporządzenia (WE) nr 2799/1999, której termin przedstawiania ofert wygasł dnia 27 września 2005 r., minimalna cena sprzedaży i gwarancja należytego przetworzenia ustalone są następująco:

— minimalna cena sprzedaży: 187,30 EUR/100 kg,

— gwarancja należytego przetworzenia: 35,00 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

[2] Dz.U. L 340 z 31.12.1999, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1613/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustalające maksymalne kwoty pomocy do koncentratu masła w ramach 343. rundy przetargu, przeprowadzonej w ramach stałego przetargu przewidzianego przez rozporządzenie (EWG) nr 429/90

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 429/90 z dnia 20 lutego 1990 r. w sprawie przyznawania drogą przetargu pomocy na koncentrat masła przeznaczony do bezpośredniego spożycia we Wspólnocie [2], agencje interwencyjne przystępują drogą stałego przetargu do udzielenia pomocy przyznawanej odnośnie do koncentratu masła. Artykuł 6 wymienionego rozporządzenia przewiduje, że biorąc pod uwagę otrzymane oferty w ramach każdej rundy przetargu, ustala się maksymalną kwotę pomocy przyznawanej na wykorzystanie koncentratu masła o zawartości tłuszczu wynoszącej przynajmniej 96 % lub podejmuje się decyzję o wstrzymaniu przetargu. Kwota gwarancji przeznaczenia powinna zostać ustalona odpowiednio.

(2) Ze względu na otrzymane oferty należy ustalić maksymalną cenę pomocy w wysokości określonej poniżej i określić w konsekwencji gwarancję przeznaczenia.

(3) Komitet Zarządzający ds. Mleka i Przetworów Mlecznych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W ramach 343. rundy przetargu, przeprowadzonej z tytułu rozporządzenia (EWG) nr 429/90 maksymalna kwota pomocy oraz kwota gwarancji przeznaczenia ustalone są następująco:

— maksymalma kwota pomocy: 46 EUR/100 kg,

— kwota gwarancji przeznaczenia: 51 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

[2] Dz.U. L 45 z 21.2.1990, str. 8. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1614/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustalające minimalną cenę sprzedaży masła dla 27. indywidualnego zaproszenia do składania ofert, wydanego w ramach stałego zaproszenia do składania ofert, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2771/1999

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], a w szczególności jego art. 10 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2771/1999 z dnia 16 grudnia 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do interwencji na rynku masła i śmietany [2], agencje interwencyjne wystawiły na sprzedaż w ramach stałego zaproszenia do składania ofert określone ilości składowanego przez nie masła.

(2) W świetle ofert otrzymanych w odpowiedzi na każde indywidualne zaproszenie do składania ofert ustalana jest minimalna cena sprzedaży bądź podejmowana jest decyzja o nieprzyjęciu żadnej oferty, zgodnie z art. 24 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2771/1999.

(3) W świetle otrzymanych ofert należy określić minimalną cenę sprzedaży.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 27. indywidualnego zaproszenia do składania ofert na mocy rozporządzenia (WE) nr 2771/1999, w odniesieniu do którego termin składania ofert upłynął 27 września 2005 r., minimalną cenę sprzedaży masła ustala się na 260,10 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

[2] Dz.U. L 333 z 24.12.1999, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1615/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustalające minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku dla 26. indywidualnego zaproszenia do przetargu wydanego zgodnie ze stałym zaproszeniem do przetargu wymienionym w rozporządzeniu (WE) nr 214/2001

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], w szczególności jego art. 10 lit. c),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia Komisji (WE) nr 214/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w sprawie interwencji na rynku odtłuszczonego mleka [2] agencje interwencyjne oferują do sprzedaży z mocy stałego zaproszenia do przetargu pewne ilości przechowywanego przez nie mleka w proszku.

(2) Na podstawie ofert przetargowych otrzymanych w odpowiedzi na każde indywidualne zaproszenie do przetargu zostanie ustalona minimalna cena sprzedaży lub zostanie podjęta decyzja o nierozstrzygnięciu przetargu, zgodnie z art. 24a rozporządzenia (WE) nr 214/2001.

(3) Na podstawie otrzymanych ofert zostanie ustalona minimalna cena sprzedaży.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Dla 26. indywidualnego zaproszenia do przetargu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 214/2001, odnośnie do których limit czasowy na przedłożenie ofert przetargowych wygasł 27 września 2005 r. ustala się minimalną cenę sprzedaży odtłuszczonego mleka w proszku na 188,00 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

[2] Dz.U. L 37 z 7.2.2001, str. 100. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2250/2004 (Dz.U. L 381 z 28.12.2004, str. 25).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1616/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustalające opłaty przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 października 2005 r.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1],

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 do opłat przywozowych w sektorze zbóż [2], w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 10 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 przewiduje, że przy przywozie produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, pobiera się opłaty celne zgodne ze stawkami Wspólnej Taryfy Celnej. Jednakże w przypadku produktów, o których mowa w ust. 2 tego artykułu, opłaty przywozowe równają się cenie interwencyjnej tych produktów ważnej w czasie przywozu powiększonej o 55 % i pomniejszonej o cenę CIF w przywozie stosowaną do danej wysyłki. Opłaty celne nie mogą jednak przekroczyć stawek Wspólnej Taryfy Celnej.

(2) Na mocy art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 ceny CIF w przywozie oblicza się na podstawie cen reprezentatywnych dla danego produktu na rynku światowym.

(3) Rozporządzenie (WE) nr 1249/96 ustala zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 do opłat przywozowych w sektorze zbóż.

(4) Opłaty przywozowe stosuje się aż do chwili ustalenia i wejścia w życie nowych stawek opłat przywozowych.

(5) W celu umożliwienia normalnego funkcjonowania systemu opłat przywozowych należy przyjąć jako podstawę ich wyliczenia stawki reprezentatywne dla rynku, stwierdzone w okresie porównawczym.

(6) Zastosowanie rozporządzenia (WE) nr 1249/96 prowadzi do ustalenia opłat przywozowych w wysokości podanej w załączniku I do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Opłaty przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w kwotach figurujących w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie informacji znajdujących się w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

---

[1] Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

[2] Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1110/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 12).

ZAŁĄCZNIK I

Opłaty przywozowe na produkty, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowane od dnia 1 października 2005 r.

Kod CN	Nazwa towarów	Opłaty przywozowe [1] (w EUR/t)
1001 10 00	Pszenica durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	Pszenica zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	Pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	Żyto	38,82
1005 10 90	Kukurydza siewna, inna niż hybrydy	60,33
1005 90 00	Kukurydza, inna niż do siewu [2]	60,33
1007 00 90	Ziarno Sorgo, inne niż hybrydy do siewu	43,81

[1] W przypadku towarów przybywających do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski (art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96) importer może skorzystać z obniżki opłaty o:
— 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym, lub
— 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Irlandii, Wielkiej Brytanii, Danii, w Estonii, na Łotwie, na Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

[2] Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione są warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki użyte do obliczenia opłat celnych

okres od 16.9.2005–29.9.2005

1) Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Notowania giełdowe	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkty (% protein przy 12 % wilgotności)	HRS2	YC3	HAD2	średnia jakość (*)	niska jakość (**)	US barley 2
Notowanie (EUR/t)	125,07 (***)	66,77	170,91	160,91	140,91	93,02
Premia za Zatokę (EUR/t)	—	13,92	—			—
Premia za Wielkie Jeziora (EUR/t)	34,49	—	—			—

(*) Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).
(**) Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).
(***) Premia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie dla okresu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

Fracht/koszt: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 21,00 EUR/t; Wielkie Jeziora–Rotterdam: 25,19 EUR/t.

3) Subwencje, o których mowa w art. 4 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1617/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustalające refundacje produkcyjne do cukru białego wykorzystywanego w przemyśle chemicznym na okres od 1 do 31 października 2005 r.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru [1], w szczególności jego art. 7 ust. 5 tiret piąte,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1260/2001 przewiduje możliwość podjęcia decyzji o przyznaniu refundacji produkcyjnych do produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) i f) wymienionego rozporządzenia, do syropów, o których mowa w lit. d) wymienionego ustępu, i do chemicznie czystej fruktozy (lewulozy) określonej kodem CN 1702 50 00 jako produktu pośredniego, wykorzystywanych do wytwarzania niektórych produktów przemysłu chemicznego, o ile podlegają one jednej z sytuacji określonych w art. 23 ust. 2 Traktatu.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1265/2001 z dnia 27 czerwca 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 w odniesieniu do przyznawania refundacji produkcyjnych do niektórych produktów cukrowych stosowanych w przemyśle chemicznym [2] przewiduje określenie tych refundacji w oparciu o refundacje ustalone do cukru białego.

(3) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1265/2001 przewiduje, że refundacja produkcyjna do cukru białego ustalana jest comiesięcznie dla okresów rozpoczynających się pierwszego dnia każdego miesiąca.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundację produkcyjną do cukru białego, o której mowa w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1265/2001, ustala się w wysokości 33,838 EUR/100 kg netto na okres od 1 do 31 października 2005 r.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

[2] Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 63.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1618/2005

z dnia 30 września 2005 r.

ustalające ceny rynku światowego nieodziarnionej bawełny

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Protokół 4 w sprawie bawełny, załączony do Aktu Przystąpienia Grecji, ostatnio zmieniony rozporządzeniem Rady (WE) nr 1050/2001 [1],

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1051/2001 z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie pomocy produkcyjnej dla bawełny [2], w szczególności jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana okresowo na podstawie ceny rynku światowego bawełny odziarnionej przy uwzględnieniu historycznych związków między ceną bawełny odziarnionej a wyliczoną ceną bawełny nieodziarnionej. Te historyczne związki zostały ustanowione w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1591/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy dla bawełny [3]. W przypadku gdy cena rynku światowego nie może być ustalona w powyższy sposób, zostaje ona określona na podstawie ostatniej ustalonej ceny.

(2) Zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej jest ustalana dla produktu odpowiadającego pewnym cechom charakterystycznym i uwzględniając najkorzystniejsze oferty i notowania na rynku światowym pomiędzy tymi, które są uważane za reprezentatywne dla rzeczywistych tendencji rynkowych. Do celów takiego ustalenia ceny uwzględnia się średnią z ofert i notowań otrzymaną na jednej lub więcej giełdach europejskich reprezentatywnych dla produktu dostarczonego na bazie cif do portu wspólnotowego i pochodzącego z różnych krajów dostarczających, uważanych za reprezentatywne dla handlu międzynarodowego. Jednakże aby uwzględnić różnice wynikające z jakości dostarczonego produktu lub z charakteru wspomnianych ofert i notowań, przewidziano dostosowania kryteriów do celów ustalenia ceny rynku światowego bawełny odziarnionej. Dostosowania te są określone w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1591/2001.

(3) Stosowanie wyżej wymienionych kryteriów prowadzi do ustalenia ceny rynku światowego bawełny nieodziarnionej na poziomie wskazanym poniżej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cena rynku światowego bawełny nieodziarnionej określona w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1051/2001 jest ustalona na 21,667 EUR/100 kg.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

---

[1] Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 1.
[2] Dz.U. L 148 z 1.6.2001, str. 3.
[3] Dz.U. L 210 z 3.8.2001, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1486/2002 (Dz.U. L 223 z 20.8.2002, str. 3).

DYREKTYWA KOMISJI 2005/61/WE

z dnia 30 września 2005 r.

wykonująca dyrektywę 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wymogów dotyczących śledzenia losów krwi oraz powiadamiania o poważnych, niepożądanych reakcjach i zdarzeniach

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającą normy jakości i bezpiecznego pobierania, badania, preparatyki, przechowywania i wydawania krwi ludzkiej i składników krwi oraz zmieniającą dyrektywę 2001/83/WE [1], w szczególności jej art. 29 akapit drugi lit. a) i i),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 2002/98/WE ustanawia normy jakości i bezpiecznego pobierania i badania krwi ludzkiej i składników krwi, niezależnie od ich przeznaczenia, oraz ich preparatyki, przechowywania i wydawania, jeśli przeznaczona jest do przetoczeń, aby zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego.

(2) W celu zapobiegania przenoszeniu chorób w krwi i składnikach krwi oraz zapewnienia odpowiedniego poziomu jakości i bezpieczeństwa krwi i składników krwi, dyrektywa 2002/98/WE zaleca ustanowienie szczególnych wymagań technicznych w zakresie śledzenia losów krwi, wspólnotowej procedury powiadamiania o poważnych, niepożądanych reakcjach i zdarzeniach oraz formularza powiadamiania.

(3) Należy jak najszybciej powiadomić właściwe władze o poważnych, niepożądanych reakcjach lub poważnych, niepożądanych zdarzeniach. Niniejsza dyrektywa ustanawia formularz powiadomienia określający minimalne, niezbędne dane, nie stanowiąc przeszkody dla Państw Członkowskich w utrzymaniu i wprowadzaniu na swoim terytorium bardziej rygorystycznych środków ochronnych, zgodnych z przepisami Traktatu określonymi w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2002/98/WE.

(4) Niniejsza dyrektywa ustanawia wyżej wspomniane techniczne wymagania, które uwzględniają zalecenie Rady 98/463/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie kwalifikacji dawców krwi i osocza oraz badań przesiewowych krwi oddanej we Wspólnocie Europejskiej [2] dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi [3], dyrektywę Komisji 2004/33/WE z dnia 22 marca 2004 r. wykonującą dyrektywę 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie niektórych wymagań technicznych dotyczących krwi i składników krwi [4], i niektóre zalecenia Rady Europy.

(5) Krew i składniki krwi przywożone z państw trzecich, łącznie z tymi, które są stosowane jako materiał wyjściowy lub surowiec do wytwarzania krwiopochodnych i osoczopochodnych produktów leczniczych, przeznaczone do dystrybucji we Wspólnocie, powinny spełniać odpowiednie wspólnotowe normy i specyfikacje dotyczące śledzenia losów krwi oraz wymogi dotyczące powiadamiania o poważnych, niepożądanych reakcjach i zdarzeniach określone w tej dyrektywie.

(6) Należy ustalić wspólne definicje terminologii technicznej w celu zapewnienia spójnego wykonania dyrektywy 2002/98/WE.

(7) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu powołanego na mocy dyrektywy 2002/98/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy zastosowanie mają następujące definicje:

a) „śledzenie losów krwi" oznacza zdolność śledzenia każdej pojedynczej jednostki krwi lub pochodzącego od niej składnika krwi w drodze od dawcy do miejsca przeznaczenia, niezależnie, czy jest nim biorca, wytwórca produktów leczniczych lub zakład utylizacji, i odwrotnie;

b) „placówka powiadamiająca" oznacza placówkę służby krwi, szpitalny bank krwi lub zakład, w którym wykonywane jest przetoczenie, który powiadamia właściwe władze o poważanych, niepożądanych reakcjach i/lub zdarzeniach;

c) „biorca" oznacza osobę, u której wykonano przetoczenie krwi lub składników krwi;

[1] Dz.U. L 33 z 8.2.2003, str. 30.
[2] Dz.U. L 203 z 21.7.1998, str. 14.
[3] Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/27/WE (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 34).
[4] Dz.U. L 91 z 30.3.2004, str. 25.

d) „wydanie" oznacza dostarczenie krwi lub składników krwi przez placówkę służby krwi lub szpitalny bank krwi do przetoczenia biorcy;

e) „przyczynowość" oznacza prawdopodobieństwo tego, że poważną, niepożądaną reakcję u biorcy wywołała przetoczona krew lub składnik krwi lub że poważna, niepożądana reakcja u dawcy została wywołana w wyniku procesu oddawania krwi;

f) „zakłady" oznaczają szpitale, kliniki, wytwórców i instytucje badawcze o charakterze biomedycznym, do których dostarczona może być krew lub składniki krwi.

Artykuł 2

Śledzenie losów krwi

1. Państwa Członkowskie zapewniają śledzenie losów krwi i składników krwi poprzez dokładne procedury identyfikacji, przechowywanie dokumentacji oraz odpowiedni system oznakowania.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że wdrożony przez placówki służby krwi system śledzenia losów krwi pozwala prześledzić drogę składników krwi do miejsca i etapu przetwarzania.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że w każdej placówce służby krwi wdrożono system jednoznacznej identyfikacji każdego dawcy, każdej pobranej jednostki krwi i każdego przetworzonego składnika krwi, niezależnie od jego przeznaczenia oraz zakładów, do których dostarczono dany składnik krwi.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, że we wszystkich zakładach wdrożono system rejestracji każdej otrzymanej jednostki krwi lub składnika krwi, niezależnie, czy jest przetwarzany na miejscu czy nie, oraz miejsca końcowego przeznaczenia tej otrzymanej jednostki, niezależnie od tego, czy została ona przetoczona, odrzucona lub zwrócona placówce wydającej krew.

5. Państwa Członkowskie zapewniają, że każda placówka służby krwi posiada niepowtarzalny identyfikator, pozwalający na bezpośrednie powiązanie z każdą pobraną przez nią jednostką krwi i każdym wytworzonym przez nią składnikiem krwi.

Artykuł 3

Procedura weryfikacji wydawania krwi lub składników krwi

Państwa Członkowskie zapewniają, że placówka służby krwi lub szpitalny bank krwi, wydając jednostki krwi lub składniki krwi do przetoczeń, wdrożyły procedurę weryfikacji, czy każda wydana jednostka została przetoczona biorcy, dla którego była przeznaczona, a jeśli nie została mu przetoczona – jak została dalej wykorzystana.

Artykuł 4

Rejestracja danych dotyczących śledzenia losów krwi

Państwa Członkowskie zapewniają, że placówki służby krwi, szpitalne banki krwi lub zakłady w celu zapewnienia możliwości śledzenia losów krwi przechowują na odpowiednim nośniku i w czytelnej formie dane określone w załączniku I przez okres przynajmniej 30 lat.

Artykuł 5

Powiadamianie o poważnych, niepożądanych reakcjach

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że zakłady wykonujące przetoczenia krwi wdrożyły procedury przechowywania dokumentacji dotyczącej przetoczeń i natychmiastowego powiadamiania placówek służby krwi o wszelkich poważnych, niepożądanych reakcjach zaobserwowanych u biorców podczas i po przetoczeniu, które mogą wiązać się z jakością i bezpieczeństwem krwi i składników krwi.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że placówki powiadamiające wdrożyły procedury zgłaszania właściwym władzom, natychmiast po ich otrzymaniu, wszelkich stosownych informacji dotyczących podejrzanych poważnych, niepożądanych reakcji. Należy użyć formularzy powiadamiania określonych w części A i C załącznika II.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że placówki powiadamiające:

a) zgłaszają właściwym władzom wszelkie stosowne informacje dotyczące poważnych, niepożądanych reakcji o poziomie przyczynowości 2 lub 3 określonej w części B załącznika II, które wiążą się z jakością i bezpieczeństwem krwi i składników krwi;

b) powiadamiają, gdy tylko to możliwe, właściwe władze o każdym stwierdzonym przypadku przeniesienia czynników zakaźnych drogą krwi;

c) opisują działania podjęte w odniesieniu do innych składników krwi przekazanych do przetoczenia lub użycia jako osocze do frakcjonowania;

d) oceniają podejrzane poważne, niepożądane reakcje zgodnie z poziomami przyczynowości określonymi w części B załącznika II;

e) dokonają powiadomienia o poważnej, niepożądanej reakcji po zakończeniu badania, przy użyciu formularza określonego w części C załącznika II;

f) składają co roku właściwemu organowi kompletny raport dotyczący poważnych, niepożądanych reakcji, przy użyciu formularza określonego w części D załącznika II.

Artykuł 6

Powiadamianie o poważnych, niepożądanych zdarzeniach

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że placówki służby krwi i szpitalne banki krwi wdrożyły procedury przechowywania dokumentacji dotyczącej wszelkich poważnych, niepożądanych zdarzeń mogących mieć wpływ na jakość i bezpieczeństwo krwi i składników krwi.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że placówki powiadamiające wdrożyły procedury zgłaszania właściwym władzom, gdy tylko to możliwe, przy użyciu formularza powiadamiania określonego w części A załącznika III, wszystkich stosownych informacji dotyczących poważnych, niepożądanych zdarzeń mogących zagrażać dawcom lub biorcom innym niż ci bezpośrednio zaangażowani w dane zdarzenie.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że placówki powiadamiające:

a) oceniają poważne, niepożądane zdarzenia w celu identyfikacji przyczyn procesu, którym można zapobiec;

b) dokonują powiadamiania o poważnych, niepożądanych zdarzeniach po zakończeniu badania, przy użyciu formularza powiadamiania określonego w części B załącznika III;

c) składają co roku właściwemu organowi kompletny raport dotyczący poważnych, niepożądanych reakcji, przy użyciu formularza określonego w części C załącznika III.

Artykuł 7

Wymagania dotyczące przywożonej krwi i składników krwi

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że placówki służby krwi wdrożyły system śledzenia losów krwi równoważny z systemem określonym w art. 2 ust. 2–5 w odniesieniu do przywozu krwi i składników krwi z państw trzecich.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że placówki służby krwi wdrożyły system powiadamiania równoważny z systemem określonym w art. 5 i 6 w odniesieniu do przywozu krwi i składników krwi z państw trzecich.

Artykuł 8

Sprawozdania roczne

Państwa Członkowskie przedkładają Komisji, do dnia 30 czerwca następnego roku, roczne sprawozdanie dotyczące powiadamiania o poważnych, niepożądanych reakcjach i zdarzeniach otrzymane przez właściwe władze przy użyciu formularzy określonych w części D załącznika II i części C załącznika III.

Artykuł 9

Przekazywanie informacji pomiędzy właściwymi władzami

Państwa Członkowskie zapewniają, że ich właściwe władze przekazują sobie nawzajem stosowne informacje dotyczące poważnych, niepożądanych reakcji i zdarzeń dla zagwarantowania, że krew lub składniki krwi, o których wiadomo lub w stosunku do których istnieje podejrzenie, że są wadliwe, są wycofywane z użycia i odrzucane.

Artykuł 10

Transpozycja

1. Bez uszczerbku dla art. 7 dyrektywy 2002/98/WE, Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2006 r. Państwa Członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami i niniejszą dyrektywą.

Gdy Państwa Członkowskie przyjmują te przepisy, zawierają one odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 12

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Zapis informacji na temat śledzenia losów krwi zgodnie z art. 4

W PLACÓWKACH SŁUŻBY KRWI

1) Dane identyfikacyjne placówki służby krwi

2) Dane identyfikacyjne krwiodawcy

3) Dane identyfikacyjne jednostki krwi

4) Dane identyfikacyjne poszczególnych składników krwi

5) Data pobrania (rok/miesiąc/dzień)

6) Dane dotyczące zakładów, do których przekazano jednostki krwi lub składniki krwi; ewentualnie dane o dalszym ich wykorzystaniu

W ZAKŁADACH

1) Dane identyfikacyjne placówki dostarczającej składniki krwi

2) Dane identyfikacyjne wydanego składnika krwi

3) Dane identyfikacyjne biorcy, u którego wykonano przetoczenie

4) W przypadku jednostek krwi nieprzetoczonej, potwierdzenie dalszego wykorzystania

5) Data przetoczenia lub dalszego wykorzystania (rok/miesiąc/dzień)

6) Numer partii, jeśli dotyczy

ZAŁĄCZNIK II

POWIADOMIENIE O POWAŻNYCH, NIEPOŻĄDANYCH REAKCJACH

CZĘŚĆ A

Formularz szybkiego powiadomienia o podejrzanych poważnych, niepożądanych reakcjach

Placówka powiadamiająca

Numer identyfikacyjny raportu

Data powiadomienia (rok/miesiąc/dzień)

Data przetoczenia (rok/miesiąc/dzień)

Wiek i płeć biorcy

Data wystąpienia poważnej, niepożądanej reakcji (rok/miesiąc/dzień)

Poważna, niepożądana reakcja związana jest z przetoczeniem:

— **Krwi pełnej konserwowanej**

— **Koncentratu krwinek czerwonych**

— **Koncentratu krwinek płytkowych**

— **Osocza**

— **Innych składników krwi (*podać jakich*)**

Rodzaj poważnej(-ych), niepożądanej(-ych) reakcji:

— **Niedokrwistość immunohemolityczna spowodowana niezgodnością w układzie ABO**

— **Niedokrwistość immunohemolityczna spowodowana innymi alloprzeciwciałami**

— **Niedokrwistość nieimmunohemolityczna**

— **Poprzetoczeniowe zakażenie bakteryjne**

— **Anafilaksja/nadwrażliwość**

— **Poprzetoczeniowa ostra niewydolność oddechowa**

— **Poprzetoczeniowe zakażenie wirusowe (HBV)**

— **Poprzetoczeniowe zakażenie wirusowe (HCV)**

— **Poprzetoczeniowe zakażenie wirusowe (HIV-1/2)**

— **Inne oprzetoczeniowe zakażenie wirusowe *(podać jakie)***

— **Poprzetoczeniowe zakażenie pasożytnicze (malaria)**

— **Inne poprzetoczeniowe zakażenie pasożytnicze *(podać jakie)***

— **Poprzetoczeniowa plamica małopłytkowa**

— **Choroba przeszczep przeciw gospodarzowi**

— **Inna(e) poważna(e) reakcja(e) *(podać jaka/ie)***

Poziom przyczynowości (NA, 0-3)

CZĘŚĆ B

Poważne, niepożądane reakcje – poziomy przyczynowości

Poziomy przyczynowości dla oceny poważnych, niepożądanych reakcji

Poziom przyczynowości		Wyjaśnienie
NA	Trudno ocenić	W przypadku niewystarczających danych dla oceny przyczynowości.
0	Wykluczona	W przypadku przekonywujących dowodów na to, że reakcję niepożądaną można przypisać innym przyczynom.
	Mało prawdopodobna	W przypadku jasnych dowodów na to, że reakcję niepożądaną można przypisać przyczynom innym niż krew lub składniki krwi.
1	Możliwa	Jeśli na podstawie dowodów nie można ustalić, czy reakcję niepożądaną można przypisać krwi, składnikom krwi czy innym przyczynom.
2	Prawdopodobna	W przypadku wyraźnych dowodów na to, że reakcję niepożądaną można przypisać krwi lub składnikowi krwi.
3	Pewna	W przypadku przekonywujących dowodów na to, że reakcję niepożądaną można przypisać krwi lub składnikowi krwi.

CZĘŚĆ C

Formularz potwierdzenia poważnych, niepożądanych reakcji

Placówka powiadamiająca

Numer identyfikacyjny raportu

Data potwierdzenia (rok/miesiąc/dzień)

Data wystąpienia poważnej, niepożądanej reakcji (rok/miesiąc/dzień)

Potwierdzenie poważnej, niepożądanej reakcji (Tak/Nie)

Poziom przyczynowości (NA, 0-3)

Zmiana rodzaju poważnej, niepożądanej reakcji (Tak/Nie)

Jeśli tak, *podać*

Wynik kliniczny (jeśli znany)

— **Całkowite odzyskanie zdrowia**

— **Niewielkie następstwa**

— **Poważne następstwa**

— **Zgon**

CZĘŚĆ D

Roczny formularz powiadomienia o poważnych, niepożądanych reakcjach

Placówka powiadamiająca

Okres sprawozdawczy

Tabela dotyczy: **[ ] Krwi pełnej konserwowanej** **[ ] Koncentratu krwinek czerwonych** **[ ] Koncentratu krwinek płytkowych** **[ ] Osocza** **[ ] Innych składników krwi** *(dla każdego składnika użyć oddzielnej tabeli)*	Liczba wydanych jednostek (całkowita liczba jednostek wydanych z podaniem liczby składników krwi) Liczba biorców, u których wykonano przetoczenie (całkowita liczba biorców, u których wykonano przetoczenie z podaniem liczby składników krwi) *(jeśli dostępna)* Liczba przetoczonych jednostek (całkowita liczba składników krwi (jednostek) przetoczonych w okresie sprawozdawczym) *(jeśli dostępna)*

			Całkowita liczba przypadków	Liczba poważnych, niepożądanych reakcji o poziomie przyczynowości 0 do 3 po potwierdzeniu (patrz załącznik II część A)				
			Liczba zgonów					
				Nie da się ocenić	Poziom 0	Poziom 1	Poziom 2	Poziom 3
Niedokrwistość immunohemolityczna	Z powodu niezgodności ABO	Ogółem						
		Zgonów						
	Z powodu niezgodności ABO	Ogółem						
		Zgonów						
Niedokrwistość nieimmunohemolityczna		Ogółem						
		Zgonów						
Poprzetoczeniowe zakażenie bakteryjne		Ogółem						
		Zgonów						
Anafilaksja/nadwrażliwość		Ogółem						
		Zgonów						
Poprzetoczeniowa ostra niewydolność oddechowa		Ogółem						
		Zgonów						
Poprzetoczeniowe zakażenie wirusowe	HBV	Ogółem						
		Zgonów						
	HCV	Ogółem						
		Zgonów						
	HIV-1/2	Ogółem						
		Zgonów						
	Inne (*podać*)	Ogółem						
		Zgonów						
Poprzetoczeniowe zakażenie pasożytnicze	malaria	Ogółem						
		Zgonów						
	Inne (*podać*)	Ogółem						
		Zgonów						

Poprzetoczeniowa plamica małopłytkowa	Ogółem					
	Zgonów					
Choroba przeszczep przeciw gospodarzowi	Ogółem					
	Zgonów					
Inne poważne reakcje (*podać jakie*)	Ogółem					
	Zgonów					

ZAŁĄCZNIK III

POWIADOMIENIE O POWAŻNYCH, NIEPOŻĄDANYCH ZDARZENIACH

CZĘŚĆ A

Formularz szybkiego powiadomienia o poważnych, niepożądanych zdarzeniach

Placówka powiadamiająca

Numer identyfikacyjny raportu

Data powiadomienia (rok/miesiąc/dzień)

Data poważnego, niepożądanego zdarzenia (rok/miesiąc/dzień)

Poważne, niepożądane zdarzenie mające wpływ na jakość i bezpieczeństwo składnika krwi z powodu problemów przy:	**Szczegóły**			
	Uszkodzenie produktu	Uszkodzenie urządzeń	Błąd ludzki	Inne (podać)
Pobieraniu pełnej krwi				
Pobieraniu metodą aferezy				
Badaniu kwalifikacyjnym donacji				
Preparatyce				
Przechowywaniu				
Wydawaniu				
Materiałach				
Inne *(podać)*				

CZĘŚĆ B

Formularz potwierdzenia poważnych, niepożądanych zdarzeń

Placówka powiadamiająca

Numer identyfikacyjny raportu

Data potwierdzenia *(rok/miesiąc/dzień)*

Data poważnego, niepożądanego zdarzenia *(rok/miesiąc/dzień)*

Analiza podstawowych przyczyn (szczegóły)

Podjęte środki naprawcze (szczegóły)

CZĘŚĆ C

Roczny formularz powiadomienia o poważnych, niepożądanych zdarzeniach

Placówka powiadamiająca

Okres sprawozdawczy	**1 stycznia–31 grudnia *(rok)***

Całkowita liczba przetworzonej krwi i składników krwi:

Poważne, niepożądane zdarzenie mające wpływ na jakość i bezpieczeństwo składnika krwi z powodu problemów przy:	**Całkowita liczba**	**Szczegóły**			
		Uszkodzenie produktu	Uszkodzenie urządzeń	Błąd ludzki	Inne *(podać)*
Pobieraniu pełnej krwi					
Pobieraniu metodą aferezy					
Badaniu kwalifikacyjnym donacji					
Preparatyce					
Przechowywaniu					
Wydawaniu					
Materiałach					
Inne *(podać)*					

DYREKTYWA KOMISJI 2005/62/WE

z dnia 30 września 2005 r.

wykonująca dyrektywę 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie norm i specyfikacji wspólnotowych odnoszących się do systemu jakości obowiązującego w placówkach służby krwi

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r., ustanawiającą normy jakości i bezpiecznego pobierania, badania, preparatyki, przechowywania i wydawania krwi ludzkiej i składników krwi oraz zmieniającą dyrektywę 2001/83/WE [1], w szczególności jej art. 29 lit. h) akapit drugi,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa 2002/98/WE ustanawia normy jakości i bezpieczeństwa pobierania i badania ludzkiej krwi i składników krwi niezależnie od zamierzonego celu, oraz dla ich preparatyki, przechowywania i wydawania do przetoczeń, tak, aby zapewnić wysoki poziom ochrony zdrowia człowieka.

(2) W celu zapobiegania przenoszeniu chorób przez krew i składniki krwi oraz zapewnienia równoważnego poziomu jakości i bezpieczeństwa, dyrektywa 2002/98/WE przewiduje ustanowienie szczególnych wymagań technicznych, w tym norm wspólnotowych i specyfikacji dotyczących systemu jakości obowiązującego w placówkach służby krwi.

(3) System jakości obowiązujący w placówkach służby krwi powinien uwzględniać zasady zarządzania jakością, zapewnienia jakości i stałego podnoszenia jakości oraz uwzględniać wymagania dotyczące personelu, pomieszczeń i sprzętu, dokumentacji, pobierania, badania i preparatyki, przechowywania i wydawania, zarządzania umowami, kontroli niezgodności ze specyfikacją i kontroli wewnętrznej, kontroli jakości, wycofywania składników krwi oraz zewnętrznych i wewnętrznych audytów.

(4) Niniejsza dyrektywa ustala wymagania techniczne uwzględniające zalecenie Rady 98/463/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie przydatności dawców krwi i osocza oraz badań przesiewowych oddanej krwi we Wspólnocie Europejskiej [2], dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi [3], dyrektywę Komisji 2003/94/WE z dnia 8 października 2003 r. ustanawiającą zasady i wytyczne dobrej praktyki wytwarzania w odniesieniu do produktów leczniczych przeznaczonych dla ludzi oraz produktów leczniczych stosowanych u ludzi, znajdujących się w fazie badań [4], dyrektywę Komisji 2004/33/WE z marca 2004 r. wykonującą dyrektywę 2002/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie niektórych wymagań technicznych dotyczących krwi i składników krwi [5], niektóre zalecenia Rady Europy, monografie Farmakopei Europejskiej, szczególnie w odniesieniu do krwi i składników krwi jako materiału wyjściowego do wytwarzania produktów leczniczych chronionych patentem, zalecenia Światowej Organizacji Zdrowia, jak również światowe osiągnięcia w tej dziedzinie.

(5) W celu zapewnienia najwyższej jakości i bezpieczeństwa krwi i składników krwi, należy opracować wytyczne dobrej praktyki uzupełniające wymagania systemu jakości obowiązującego w placówkach służby krwi, w pełni uwzględniając szczegółowe wytyczne, o których mowa w art. 47 dyrektywy 2001/83/WE tak, aby zapewnić utrzymanie norm wymaganych dla produktów leczniczych.

(6) Przywożone z krajów trzecich krew i składniki krwi, w tym używane jako materiał wyjściowy lub surowiec do produkcji krwiopochodnych i osoczopochodnych produktów leczniczych z przeznaczeniem do dystrybucji we Wspólnocie, powinny spełniać równoważne ze wspólnotowymi normy i specyfikacje w odniesieniu do systemu jakości obowiązującego w placówkach służby krwi określonego w niniejszej dyrektywie.

(7) Należy wyraźnie stwierdzić, że system jakości ma być stosowany do każdej krwi i wszystkich składników krwi krążących w obrębie Wspólnoty i że wobec tego Państwa Członkowskie powinny w przypadku składników krwi pochodzących z krajów trzecich zapewnić, żeby na etapie poprzedzającym przywóz stosowany był system jakości obowiązujący w placówkach służby krwi, równoważny z systemem jakości obowiązującym na mocy niniejszej dyrektywy.

[1] Dz.U. L 33 z 8.2.2003, str. 30.
[2] Dz.U. L 203 z 21.7.1998, str. 14.
[3] Dz.U. L 311 z 28.11.2001, str. 67. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/27/WE (Dz.U. L 136 z 30.4.2004, str. 34).
[4] Dz.U. L 262 z 14.10.2003, str. 22.
[5] Dz.U. L 91 z 30.3.2004, str. 25.

(8) Konieczne jest ustalenie wspólnych definicji w zakresie terminologii technicznej w celu zapewnienia spójnego wykonywania dyrektywy 2002/98/WE.

(9) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego w dyrektywie 2002/98/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

a) „norma" oznacza wymagania, które służą jako podstawa do porównań;

b) „specyfikacja" oznacza opis kryteriów, które muszą zostać spełnione w celu osiągnięcia wymaganej normy jakości;

c) „system jakości" oznacza strukturę organizacyjną, obowiązki, procedury, procesy i środki służące do wdrażania zarządzania jakością;

d) „zarządzanie jakością" oznacza skoordynowane działania związane z kierowaniem instytucją i nadzorem nad nią w odniesieniu do jakości na wszystkich szczeblach placówki służby krwi;

e) „kontrola jakości" oznacza element systemu jakości dotyczący spełniania wymagań wobec jakości;

f) „zapewnienie jakości" oznacza wszelkie działania począwszy od pobrania krwi do jej wydania, mające na celu zapewnienie, że jakość krwi i składników krwi odpowiada normom jakości, zgodnie z przeznaczeniem;

g) „śledzenie losów krwi wstecz" oznacza analizę dokumentacji na temat poważnej, niepożądanej reakcji poprzetoczeniowej u biorcy w celu zidentyfikowania potencjalnego dawcy, którego krew spowodowała tę reakcję;

h) „pisemne procedury" oznaczają nadzorowane dokumenty, opisujące sposób, w jaki należy wykonywać poszczególne czynności;

i) „mobilny punkt pobrań" oznacza tymczasowy lub ruchomy obiekt wykorzystywany do pobierania krwi i składników krwi, który znajduje się poza placówką służby krwi, ale jest przez nią kontrolowany;

j) „preparatyka" oznacza każdy etap przygotowywania składnika krwi, od momentu pobrania krwi do wydania składnika krwi;

k) „dobra praktyka" oznacza wszystkie elementy ustalonej procedury, które łącznie prowadzą do konsekwentnego spełniania określonych wcześniej wymagań specyfikacji i zapewniają zgodność z określonymi przepisami;

l) „kwarantanna" oznacza fizyczną izolację składników krwi lub przysyłanych surowców/odczynników w różnych okresach czasu, w oczekiwaniu na ich akceptację, wydanie lub odrzucenie składników krwi lub przysyłanych surowców/odczynników;

m) „zatwierdzenie" oznacza ustanowienie obiektywnych dowodów potwierdzających, że uprzednio zdefiniowane wymagania dla określonej procedury lub procesu mogą być konsekwentnie spełnione;

n) „kwalifikacja" jako część procedury zatwierdzania oznacza działanie potwierdzające, że cały personel, pomieszczenia, sprzęt lub materiał działają prawidłowo i dostarczają oczekiwanych wyników;

o) „skomputeryzowany system" oznacza system obejmujący wprowadzenie danych, elektroniczne przetwarzanie i uzyskiwanie gotowych informacji, używany do opracowywania sprawozdań, automatycznej kontroli lub prowadzenia dokumentacji.

Artykuł 2

Normy i specyfikacje dotyczące systemu jakości

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że system jakości obowiązujący we wszystkich placówkach służby krwi jest zgodny z normami wspólnotowymi i specyfikacjami wymienionymi w Załączniku do niniejszej dyrektywy.

2. Zgodnie z art. 28 dyrektywy 2002/98/WE Komisja opracuje wytyczne dotyczące dobrej praktyki w celu zinterpretowania norm wspólnotowych i specyfikacji, o których mowa w ust. 1. Przy opracowywaniu tych wytycznych Komisja w pełni uwzględnia szczegółowe zasady i wytyczne dotyczące dobrej praktyki wytwarzania wymienione w art. 47 dyrektywy 2001/83/WE.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że krew i składniki krwi przywożone z krajów trzecich i przeznaczone do dystrybucji we Wspólnocie są objęte systemem jakości obowiązującym w placówkach służby krwi na etapie poprzedzającym przywóz, równoważnym z systemem jakości przewidzianym w art. 2.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Bez uszczerbku dla art. 7 dyrektywy 2002/98/WE, Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 sierpnia 2006 r. Państwa Czonkowskie niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabele korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 września 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Normy i specyfikacje dotyczące systemu jakości

1. WSTĘP I OGÓLNE ZASADY

1.1. **System jakości**

1. Za jakość odpowiedzialne są wszystkie osoby zaangażowane w procesy zachodzące w placówkach służby krwi, które mają być tak zarządzane, aby zapewnić konsekwentne podejście do jakości oraz wdrożenie i utrzymanie systemu jakości.

2. System jakości obejmuje zarządzanie jakością, zapewnienie jakości, stałe podnoszenie jakości, personel, pomieszczenia i sprzęt, dokumentację, pobieranie, badanie i preparatykę, przechowywanie, wydawanie, kontrolę jakości, wycofywanie składników krwi oraz zewnętrzne i wewnętrzne audyty, zarządzanie umowami, kontrolę niezgodności i kontrolę wewnętrzną.

3. System jakości powinien zapewnić, że wszystkie najważniejsze procesy są ujęte we właściwych instrukcjach i są przeprowadzane zgodnie z normami i specyfikacjami przewidzianymi w niniejszym Załączniku. Kierownictwo placówki powinno przeprowadzać w regularnych odstępach czasu przeglądy systemu w celu sprawdzenia jego skuteczności i wprowadzenia środków naprawczych, jeśli zostaną one uznane za konieczne.

1.2. **Zapewnienie jakości**

1. Wszystkie placówki służby krwi i szpitalne banki krwi będą w pełnieniu funkcji zapewniania jakości wspierane przez wewnętrzną lub powiązaną z nią komórkę do spraw zapewnienia jakości. Komórka ta będzie zajmować się wszystkimi sprawami związanymi z jakością, a także dokonywać przeglądu i akceptacji wszystkich właściwych dokumentów dotyczących jakości.

2. Wszystkie procedury, pomieszczenia i sprzęt, mające wpływ na jakość i bezpieczeństwo krwi oraz składników krwi powinny być zatwierdzone przed zastosowaniem, a następnie powinny być zatwierdzane w regularnych odstępach czasu, w zależności od rodzaju działań.

2. PERSONEL I ORGANIZACJA

1. Personel w placówkach służby krwi powinien być odpowiednio liczny, aby prowadzić czynności związane z pobieraniem, badaniem, preparatyką, przechowywaniem i wydawaniem krwi i składników krwi. Personel ten powinien również uczestniczyć w odpowiednich szkoleniach, a jego kwalifikacje do wykonywanych zadań muszą być poddawane weryfikacji.

2. Wszyscy pracownicy placówek służby krwi powinni dysponować aktualnym opisem zakresu obowiązków, w którym wyraźnie określone są ich zadania i obowiązki. Placówki służby krwi przydzielają poszczególnym osobom i osobom działającym niezależnie obowiązki związane z zarządzaniem, przetwarzaniem i zapewnianiem jakości.

3. Każdy pracownik placówki służby krwi powinien odbyć wstępne i okresowe szkolenie dostosowane do jego konkretnych obowiązków. Należy zachować dokumentację dotyczącą szkoleń oraz wprowadzić programy szkoleniowe z uwzględnieniem dobrej praktyki.

4. Treść programów szkoleniowych powinna być poddawana okresowym weryfikacjom, a kompetencje personelu regularnym ocenom.

5. Należy przygotować pisemne instrukcje dotyczące bezpieczeństwa i higieny, dostosowane do prowadzonej działalności, zgodnie z dyrektywą Rady 89/391/EWG ([1]) i dyrektywą 2000/54/WE ([2]) Parlamentu Europejskiego i Rady.

3. POMIESZCZENIA

3.1. **Ogólne informacje**

Pomieszczenia, w tym mobilne punkty pobrań, powinny być przystosowane i utrzymywane w stanie umożliwiającym efektywne prowadzenie zamierzonej działalności. Powinny one umożliwiać pracę w logicznej kolejności, w celu zminimalizowania niebezpieczeństwa błędów oraz ułatwienia sprzątania i prowadzenia prac serwisowych, aby zminimalizować ryzyko zakażenia.

([1]) Dz.U. L 183 z 29.6.1989, str. 1.
([2]) Dz.U. L 262 z 17.10.2000, str. 21.

3.2. **Miejsce dla dawców krwi**

Należy wydzielić odrębne miejsce umożliwiające dawcy wypełnienie kwestionariusza samokwalifikacyjnego z zachowaniem prywatności oraz do przeprowadzania wywiadu lekarskiego. Miejsce to powinno być oddzielone od pomieszczeń, w których wykonuje się wszystkie inne czynności.

3.3. **Miejsce do pobierania krwi**

Pobieranie krwi od dawców powinno odbywać się w miejscu przeznaczonym do bezpiecznego pobierania krwi od dawców, które jest odpowiednio wyposażone w sprzęt do udzielania pierwszej pomocy dawcom, u których wystąpiły niepożądane reakcje lub urazy związane z oddawaniem krwi. Miejsce to powinno być zorganizowane w sposób zapewniający bezpieczeństwo zarówno dawcom, jak i personelowi, a także eliminujący błędy podczas pobierania.

3.4. **Miejsce do wykonywania badań i preparatyki krwi**

Należy wydzielić specjalne miejsce na laboratorium, w którym przeprowadza się badania, oddzielone od miejsca pobierania krwi i pomieszczeń, w których dokonuje się preparatyki składników krwi. Do laboratorium wstęp powinien mieć wyłącznie upoważniony personel.

3.5. **Pomieszczenia do przechowywania**

1. Pomieszczenia do przechowywania powinny zapewniać warunki do bezpiecznego przechowywania w wydzielonych miejscach krwi, składników krwi i surowców, w tym poddanych kwarantannie i dopuszczonych do użycia, oraz jednostek krwi lub składników krwi pobranych przy zastosowaniu specjalnych kryteriów (np. krew autologiczna).

2. Należy przyjąć ustalenia dotyczące postępowania na wypadek awarii sprzętu lub przerwy w dopływie prądu do głównego obiektu magazynowego.

3.6. **Miejsce na odpady**

Należy wydzielić miejsce do bezpiecznego usuwania odpadów, jednorazowego sprzętu używanego w czasie pobierania, badania i preparatyki oraz na odrzuconą krew i składniki krwi.

4. SPRZĘT I MATERIAŁY

1. Wszystkie urządzenia powinny być zatwierdzone, wykalibrowane i serwisowane, aby mogły być używane zgodnie z przeznaczeniem. Należy udostępnić instrukcje obsługi i prowadzić odpowiedni rejestr.

2. Sprzęt powinien być dobierany tak, aby zminimalizować wszelkie zagrożenia dla dawców, personelu lub składników krwi.

3. Należy używać wyłącznie odczynników i materiałów pochodzących od posiadających pozwolenie dostawców, które odpowiadają przyjętym wymaganiom i specyfikacjom. Materiały niebezpieczne powinny być dopuszczane do użytku przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje. Tam, gdzie to właściwe, materiały, odczynniki i sprzęt powinny być zgodne z wymaganiami dyrektywy Rady 93/42/EWG [1] dotyczącej wyrobów medycznych oraz z dyrektywą 98/79/WE [2] Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnostyki *in vitro* lub zgodne z równoważnymi normami w przypadku pobierania w krajach trzecich.

4. Dokumentacja dotycząca inwentaryzacji powinna być przechowywana przez okres zaakceptowany przez właściwe władze i z nimi uzgodniony.

5. W przypadku stosowania systemów skomputeryzowanych, regularnie sprawdza się oprogramowanie, sprzęt i procedury sporządzania kopii zapasowych. Aby zapewnić ich niezawodność, muszą one być zatwierdzone przed użyciem i być utrzymywane w stanie potwierdzonej sprawności. Sprzęt i oprogramowanie należy zabezpieczyć przed użyciem i dokonywaniem zmian przez nieuprawnione osoby. Procedura wykonywania kopii zapasowych powinna zapobiegać utracie lub uszkodzeniu danych w wyniku przewidzianych bądź nieprzewidzianych przerw w dopływie prądu lub innych awarii.

5. DOKUMENTACJA

1. Należy zachowywać i aktualizować dokumenty takie jak specyfikacje, procedury i rejestry każdej działalności prowadzonej przez placówkę służby krwi.

2. Rejestry powinny być czytelne i mogą być pisane odręcznie, utrwalone w innej postaci, takiej jak mikrofilm lub dokumentowane w systemach komputerowych.

[1] Dz.U. L 169 z 12.7.1993, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

[2] Dz.U. L 331 z 7.12.1998, str. 1. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

3. Wszystkimi istotnymi zmianami w dokumentach należy zajmować się bezzwłocznie, następnie powinny one być przeglądane, opatrywane datą i podpisywane przez osobę do tego upoważnioną.

6. POBIERANIE KRWI, BADANIE I PREPARATYKA

6.1. **Kwalifikacja dawcy**

1. Należy wprowadzić i przestrzegać procedur bezpiecznej identyfikacji dawcy, odpowiedniego sposobu przeprowadzania wywiadu i kwalifikacji dawcy. Procedury te powinny być przeprowadzane przed każdym oddaniem i zgodne z wymaganiami określonymi w załączniku II i załączniku III do dyrektywy 2004/33/WE.

2. Wywiad z dawcą powinien być przeprowadzany w sposób zapewniający poufność.

3. Rejestry dotyczące kwalifikacji poszczególnych dawców i ostateczna decyzja powinny być podpisane przez wykwalifikowanego pracownika służby zdrowia.

6.2. **Pobieranie krwi i składników krwi**

1. Procedura pobierania krwi powinna być ustalona tak, aby gwarantowała weryfikację tożsamości dawcy i jej trwały zapis oraz ustalała wyraźny związek pomiędzy dawcą a jego krwią oraz składnikami i próbkami tej krwi.

2. Do pobierania krwi i jej składników należy używać zestawów jałowych pojemników ze znakiem CE lub zgodnych z równoważnymi standardami, jeśli krew i jej składniki pobierane są w krajach trzecich. Numer partii pojemnika na krew powinien być identyfikowalny dla każdego składnika krwi.

3. Procedury pobierania krwi powinny minimalizować ryzyko zakażenia bakteryjnego.

4. Próbki laboratoryjne powinny być pobierane w czasie oddawania krwi i odpowiednio przechowywane przed wykonaniem badań.

5. Należy opracować procedurę znakowania protokołów, pojemników z krwią i próbek laboratoryjnych numerami oddania krwi, aby uniknąć niebezpieczeństwa błędnej identyfikacji i pomieszania próbek.

6. Po pobraniu krwi należy postępować z pojemnikami z krwią w sposób, który zapewni zachowanie jakości krwi, a w czasie przechowywania i transportu utrzymywać temperaturę spełniającą wymagania obowiązujące dla dalszych etapów preparatyki.

7. Należy wprowadzić system gwarantujący możliwość przypisania każdej oddanej krwi do konkretnego cyklu pobierania i preparatyki, w ramach którego została pobrana i/lub przetworzona.

6.3. **Badania laboratoryjne**

1. Wszystkie procedury badań laboratoryjnych powinny być zatwierdzane przed wprowadzeniem do użycia.

2. Każda oddana krew powinna być przebadana zgodnie z wymaganiami określonymi w załączniku IV do dyrektywy 2002/98/WE.

3. Należy opracować jednoznaczne procedury postępowania w przypadku uzyskania wyników rozbieżnych i powtarzalnie dodatnich w serologicznym teście przesiewowym dla zakażeń wirusami wymienionymi w załączniku IV do dyrektywy 2002/98/WE. Procedury te muszą dawać gwarancję, że taka krew i takie składniki krwi zostaną wyłączone z zastosowania klinicznego i będą przechowywane oddzielnie, w przeznaczonym do tego pomieszczeniu. W każdym takim przypadku należy przeprowadzać odpowiednie badania potwierdzające. Po uzyskaniu dodatnich wyników testów potwierdzenia należy zastosować odpowiednie postępowanie wobec dawcy, uwzględniające poinformowanie go o wynikach jego badań oraz postępowanie następcze.

4. Należy uzyskać dane potwierdzające, że wszystkie odczynniki laboratoryjne zastosowane do badania próbek krwi dawców oraz próbek składników krwi spełniają odpowiednie wymagania.

5. Jakość badań laboratoryjnych powinna być regularnie oceniana przez uczestnictwo w formalnym systemie sprawdzania biegłości, np. w zewnętrznym programie zapewniania jakości.

6. Serologiczne badania grup krwi obejmują procedury badania określonych kategorii dawców (np. dawców oddających krew po raz pierwszy, dawców z przetoczeniami w wywiadzie).

6.4. **Preparatyka i zatwierdzanie**

1. Sprzęt i urządzenia techniczne powinny być stosowane zgodnie z zatwierdzonymi procedurami.

2. Preparatykę składników krwi należy prowadzić według odpowiednich i zatwierdzonych procedur, w tym środków mających na celu uniknięcie zakażenia i rozwoju mikroorganizmów w przygotowanych składnikach krwi.

6.5. **Oznakowanie**

1. Na wszystkich etapach pracy, każdy pojemnik powinien być opatrzony etykietą zawierającą odpowiednie informacje na temat jego pochodzenia. W przypadku braku zatwierdzonego systemu komputerowego do kontroli statusu, przy oznaczaniu należy wyraźnie odróżnić jednostki krwi i składniki krwi zakwalifikowane do użycia od niezakwalifikowanych.

2. System oznakowania dla pobranej krwi, składników krwi, pośrednich i gotowych składników oraz próbek musi bezbłędnie określać typ zawartości i być zgodny z wymaganiami dotyczącymi oznakowania i śledzenia losów krwi, o których mowa w art. 14 dyrektywy 2002/98/WE oraz dyrektywy Komisji 2005/61/WE ([1]). Etykiety dla gotowego składnika krwi muszą być zgodne z wymaganiami załącznika III do dyrektywy 2002/98/WE.

3. W przypadku autologicznej krwi lub autologicznych składników krwi, etykieta powinna być ponadto zgodna z art. 7 dyrektywy 2004/33/WE i dodatkowymi wymaganiami dotyczącymi autologicznego oddawania krwi, wyszczególnionymi w załączniku IV do niniejszej dyrektywy.

6.6. **Przekazywanie krwi i składników krwi**

1. Należy opracować pewny i bezpieczny system uniemożliwiający przekazanie każdej próbki krwi i składnika krwi, dopóki nie zostaną spełnione wszystkie wymagania określone w niniejszej dyrektywie. Każda placówka służby krwi powinna być w stanie wykazać, że każda jednostka krwi lub każdy składnik krwi został formalnie zakwalifikowany przez upoważnioną osobę. W protokołach należy wykazać, że przed zakwalifikowaniem składnika krwi wszystkie aktualne formularze deklaracji, odpowiednia dokumentacja lekarska i wyniki badań spełniają wszystkie kryteria akceptacji.

2. Dokumentacja i same pojemniki zawierające krew i składniki krwi już zakwalifikowane do użycia powinny być wyraźnie oddzielone od tych, które nie zostały jeszcze poddane kwalifikacji. W przypadku braku zatwierdzonego skomputeryzowanego systemu kontroli statusu krwi, etykieta jednostki krwi lub składnika krwi powinna zawierać informację o statusie dopuszczenia, zgodnie z pkt 6.5.1.

3. W przypadku jeśli składnik gotowy nie może być dopuszczony do użycia z powodu potwierdzonego dodatniego wyniku badań w kierunku chorób zakaźnych, zgodnie w wymaganiami określonymi w pkt 6.3.2. i 6.3.3. należy przeprowadzić kontrolę mającą na celu zapewnienie, że inne składniki pochodzące z tego samego pobrania krwi oraz składniki przygotowane z poprzedniego pobrania krwi oddanej przez dawcę są zidentyfikowane. Należy bezzwłocznie uaktualnić kartę dawcy.

7. PRZECHOWYWANIE I WYDAWANIE

1. System jakości obowiązujący w placówce służby krwi powinien zapewniać, że w przypadku krwi i składników krwi przeznaczonych do wytwarzania produktów leczniczych wymagania dotyczące przechowywania i wydawania krwi są zgodne z dyrektywą 2003/94/WE.

2. Aby zapewnić jakość krwi i składników krwi w czasie całego okresu przechowywania i wykluczyć ryzyko pomyłek, procedury przechowywania i wydawania krwi powinny być poddane zatwierdzeniu. Wszystkie działania związane z transportem i przechowywaniem, w tym przyjmowanie i wydawanie powinny być opisane w procedurach i specyfikacjach.

3. Autologiczna krew i autologiczne składniki krwi, jak również składniki krwi pobrane i przygotowane do szczególnych celów powinny być przechowywane oddzielnie.

4. Należy prowadzić odpowiednie rejestry posiadanych i wydawanych produktów.

5. Opakowanie powinno zapewniać nienaruszalność i właściwą temperaturę przechowywania krwi lub składników krwi podczas wydawania i transportu.

6. Ponowne przyjęcie krwi i składników krwi do magazynu w celu późniejszego wydania powinno być akceptowane wyłącznie, jeśli są spełnione wszystkie wymagania i procedury dotyczące jakości ustalone przez placówkę służby krwi w celu zapewnienia właściwego stanu składnika krwi.

([1]) Patrz: str. 32 niniejszego Dziennika Urzędowego.

8. ZARZĄDZANIE UMOWAMI

Zadania wykonywane poza terenem placówki służby krwi powinny być określone w szczegółowych umowach na piśmie.

9. NIEZGODNOŚĆ

9.1. **Odstępstwa od normy**

Składniki krwi, które nie spełniają wymaganych norm określonych w załączniku V do dyrektywy 2004/33/WE powinny być wydawane do użycia wyłącznie w wyjątkowych przypadkach i dopiero po uzyskaniu pisemnej zgody między lekarza zalecającego oraz lekarza placówki służby krwi.

9.2. **Zastrzeżenia**

Wszelkie zastrzeżenia i inne informacje, w tym powiadomienia o poważnych niepożądanych reakcjach i niepożądanych zdarzeniach, które mogą wskazywać na wydanie wadliwych składników krwi, powinny zostać udokumentowane, starannie zbadane w celu stwierdzenia przyczyn niewłaściwego działania. Następnie, tam gdzie to konieczne, wycofuje się składniki krwi i przeprowadza działania naprawcze, zapobiegające ponownemu wystąpieniu podobnej sytuacji. Należy wdrożyć procedury zapewniające, że o poważnych, niepożądanych reakcjach lub zdarzeniach będą powiadamiane właściwe władze, zgodnie z wymaganiami przepisów ustawowych.

9.3. **Wycofywanie**

1. W placówce służby krwi powinny być zatrudnione osoby upoważnione do oceny konieczności wycofania krwi i składników krwi oraz podejmowania i koordynowania niezbędnych działań.

2. Należy wdrożyć skuteczną procedurę wycofywania, obejmującą zakres obowiązków i działań, które mają zostać podjęte. Powinna ona obejmować powiadamianie właściwych władz.

3. W ustalonym czasie należy podjąć działania obejmujące prześledzenie losów wszystkich właściwych składników krwi i, we właściwych przypadkach, prześledzenie losów wstecz. Celem działań wyjaśniających jest identyfikacja dawcy, którego krew mogła wywołać reakcję przetoczeniową i wycofanie dostępnych składników krwi pochodzących od tego dawcy, jak również powiadomienie odbiorców i potencjalnie zagrożonych biorców składników pochodzących od tego samego dawcy.

9.4. **Działania naprawcze i zapobiegawcze**

1. Należy wdrożyć system umożliwiający przeprowadzanie działań naprawczych i zapobiegawczych w przypadku niezgodności składników krwi z normami i problemów z jakością.

2. Należy prowadzić rutynową analizę danych w celu zidentyfikowania problemów z jakością wymagających działania naprawczego lub wychwycenia niekorzystnych schematów postępowania, wymagających działań zapobiegawczych.

3. Wszystkie błędy i wypadki powinny być dokumentowane i poddane analizie w celu zidentyfikowania i wyeliminowania słabych punktów systemu wymagających naprawy.

10. KONTROLA WEWNĘTRZNA, AUDYTY I UDOSKONALENIA

1. Należy przeprowadzać kontrole wewnętrzne lub audyty wszystkich prowadzonych działań w celu weryfikacji ich zgodności z normami określonymi w niniejszym Załączniku. Powinny być one przeprowadzane regularnie, przez wyszkolone i wykwalifikowane osoby, w sposób niezależny, zgodnie z zatwierdzonymi procedurami.

2. Wszystkie wyniki kontroli powinny być dokumentowane, a odpowiednie działania naprawcze i zapobiegawcze należy podejmować szybko i skutecznie.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 20 września 2005 r.

w sprawie mianowania dwóch członków oraz czterech zastępców członków Komitetu Regionów

(2005/674/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 263,

uwzględniając propozycję rządu Irlandii,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 22 stycznia 2002 r. Rada przyjęła decyzję 2002/60/WE [1] w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2002 r. do dnia 25 stycznia 2006 r.

(2) Zwolniły się dwa stanowiska członków Komitetu Regionów w związku z rezygnacją pani Annette McNAMARA i pana Roystona BRADY. Zwolniły się cztery stanowiska zastępców członków w związku z rezygnacją pani Angeli LUPTON, pani Vivian O'CALLAGHAN, pana P.J. COGHILL oraz pani Catherine MURPHY,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym mianuje się następujące osoby członkami Komitetu Regionów na okres pozostały do końca kadencji, to znaczy do dnia 25 stycznia 2006 r.:

a) na stanowisko członka:

panią Marię CORRIGAN
Member of Dun Laoghaire-Rathdown Council
na miejsce pani Annette McNAMARA

pana Paula O'DONOGHUE
Member of Kerry County Council
na miejsce pana Roystona BRADY;

[1] Dz.U. L 24 z 26.1.2002, str. 38.

b) na stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów:

panią Mary FREEHILL
Member of Dublin City Council
na miejsce pani Angeli LUPTON

panią Michelle MULHERIN
Member of Mayo County Council
na miejsce pani Catherine MURPHY

pana Terry SHANNON
Member of Cork City Council
na miejsce pana P.J. COGHILL

pana Barney STEELE
Member of Longford County Council
na miejsce pani Vivian O'CALLAGHAN.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 września 2005 r.

W imieniu Rady
M. BECKETT
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 20 września 2005 r.

w sprawie mianowania trzech członków oraz pięciu zastępców członków Komitetu Regionów

(2005/675/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 263,

uwzględniając propozycję rządu Włoch,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 22 stycznia 2002 r. Rada przyjęła decyzję 2002/60/WE ([1]) w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2002 r. do dnia 25 stycznia 2006 r.

(2) Zwolniły się trzy stanowiska członków Komitetu Regionów w związku z wygaśnięciem mandatów panów Francesca STORACEGO (Francesco STORACE), Vita d'AMBROSIA (Vito d'AMBROSIO) oraz Raffaele FITTA (Raffaele FITTO). Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z rezygnacją pana Giuseppe CHIARAVALLOTIEGO (Giuseppe CHIARAVALLOTI), a cztery stanowiska zastępców członków zwolniły się w związku z wygaśnięciem mandatów panów Giovanniego PACEGO (Giovanni PACE), Filippa BUBBICA (Filippo BUBBICO), Giandomenica BARCIEGO (Giandomenico BARCI) i Enza GHIGA (Enzo GHIGO),

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym mianuje się następujące osoby członkami Komitetu Regionów na okres pozostały do końca kadencji, to znaczy do dnia 25 stycznia 2006 r.:

a) na stanowisko członka:

Pana Piero MARRAZZO
Presidente della Regione Lazio
(Przewodniczący Regionu Lacjum)
na miejsce pana Francesca STORACE

Pana Gian Mario SPACCA
Presidente della Regione Marche
(Przewodniczący Regionu Marche)
na miejsce pana Vita d'AMBROSIO

Pana Nichi VENDOLA
Presidente della Regione Puglia
(Przewodniczący Regionu Apulia)
na miejsce pana Raffaele FITTO;

b) na stanowisko zastępcy członka:

Panią Mercedes BRESSO
Presidente della Regione Piemonte
(Przewodnicząca Regionu Piemont)
na miejsce pana Enza GHIGO

([1]) Dz.U. L 24 z 26.1.2002, str. 38.

Pana Claudio BURLANDO
Presidente della Regione Liguria
(Przewodniczący Regionu Liguria)
na miejsce pana Giandomenica BARCI

Pana Vito DE FILIPPO
Presidente della Regione Basilicata
(Przewodniczący Regionu Basilicata)
na miejsce pana Filippa BUBBICO

Pana Ottaviano DEL TURCO
Presidente della Regione Abruzzo
(Przewodniczący Regionu Abruzzo)
na miejsce pana Giovanniego PACE

Pana Agazio LOIERO
Presidente della Regione Calabria
(Przewodniczący Regionu Kalabria)
na miejsce pana Giuseppe CHIARAVALLOTI.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 września 2005 r.

W imieniu Rady
M. BECKETT
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 20 września 2005 r.

w sprawie mianowania zastępcy członka Komitetu Regionów

(2005/676/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 263,

uwzględniając propozycję rządu Słowenii,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 22 stycznia 2002 r. Rada przyjęła decyzję 2002/60/WE [1] dotyczącą mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2002 r. do dnia 25 stycznia 2006 r.

(2) Stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku ze złożeniem rezygnacji pana Ivana ŽAGARA, (Ivan ŽAGAR),

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym zostaje mianowany zastępcą członka na okres pozostający do końca kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2006 r.:

pani Irena MAJCEN
(Burmistrz Słoweńskiej Bystrzycy).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 września 2005 r.

W imieniu Rady
M. BECKETT
Przewodniczący

[1] Dz.U. L 24 z 26.1.2002, str. 38.

DECYZJA RADY

z dnia 20 września 2005 r.

w sprawie mianowania członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

(2005/677/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 259,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 167,

uwzględniając decyzję 2002/758/WE, Euratom Rady z dnia 17 września 2002 r. w sprawie mianowania członków Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres od 21 września 2002 r. do 20 września 2006 r. [1],

uwzględniając kandydaturę przedstawioną przez rząd Francji,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

stanowisko członka Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zwolniło się na skutek rezygnacji pana Thierry'ego UHLMANNA (Thierry UHLMANN), o czym Rada została powiadomiona w dniu 28 listopada 2004 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Pan Hervé COUPEAU zostaje niniejszym mianowany członkiem Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, na miejsce pana Thierry'ego UHLMANN, na czas pozostający do końca kadencji, to znaczy do dnia 20 września 2006 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 września 2005 r.

W imieniu Rady
M. BECKETT
Przewodniczący

[1] Dz.U. L 253 z 21.9.2002, str. 9.

DECYZJA RADY

z dnia 20 września 2005 r.

w sprawie mianowania dwóch członków oraz jednego zastępcy członka Komitetu Regionów

(2005/678/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 263,

uwzględniając propozycję rządu Estonii,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 22 stycznia 2002 r. Rada przyjęła decyzję 2002/60/WE w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2002 r. do dnia 25 stycznia 2006 r. ([1])

(2) Zwolniły się dwa stanowiska członków Komitetu Regionów w związku z rezygnacją panów Andrusa ANSIPA (Andrus ANSIP) i Edgara SAVISAARA (Edgar SAVISAAR) oraz jedno stanowisko zastępcy członka w związku z zaproponowaniem panu Väino HALLIKMÄGIEMU (Väino HALLIKMÄGI) stanowiska członka,

STANOWI CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym mianuje się następujące osoby członkami Komitetu Regionów na okres pozostały do końca kadencji, to znaczy do dnia 25 stycznia 2006 r.:

a) na stanowisko członka:

pana Väino HALLIKMÄGI
Członek Rady Parnawy
na miejsce pana Andrusa ANSIPA,

pana Tõnis PALTS
Burmistrz Tallina
na miejsce pana Edgara SAVISAARA;

b) na stanowisko zastępcy członka:

panią Laine JÄNES
Burmistrz Tartu
na miejsce pana Väina HALLIKMÄGIEGO.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 września 2005 r.

W imieniu Rady
M. BECKETT
Przewodniczący

([1]) Dz.U. L 24 z 26.1.2002, str. 38.

DECYZJA RADY

z dnia 20 września 2005 r.

w sprawie mianowania członka oraz zastępcy członka Komitetu Regionów

(2005/679/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 263,

uwzględniając propozycję rządu Malty,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 22 stycznia 2002 r. Rada przyjęła decyzję 2002/60/WE [1] dotyczącą mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2002 r. do dnia 25 stycznia 2006 r.

(2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu pani Antonii FARRUGII (Antonia FARRUGIA), zaś jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu pana Keitha GRECHA (Keith GRECH),

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym mianuje się do Komitetu Regionów na okres pozostający do końca kadencji, to znaczy do dnia 25 stycznia 2006 r.:

a) na stanowisko członka:

panią Claudette ABELA BALDACCHINO
Deputy Mayor, Qrendi Local Council

na miejsce pani Antonii FARRUGII;

b) na stanowisko zastępcy członka:

pana Joe CORDINA
Member, Xagħra Local Council

na miejsce pana Keitha GRECHA.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 września 2005 r.

W imieniu Rady
M. BECKETT
Przewodniczący

[1] Dz.U. L 24 z 26.1.2002, str. 38.

(Akty przyjęte na mocy Tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RADY 2005/680/WPZiB

z dnia 12 sierpnia 2005 r.

w sprawie zawarcia Umowy między Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Konga w sprawie statusu i działalności Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Demokratycznej Republice Konga (DRK), EUPOL Kinszasa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 24,

uwzględniając zalecenie Prezydencji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 9 grudnia 2004 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2004/847/WPZiB w sprawie Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Demokratycznej Republice Konga, EUPOL Kinszasa ([1]).

(2) Art. 13 wspólnego działania przewiduje, że status personelu EUPOL Kinszasa w Demokratycznej Republice Konga, włącznie z, w stosownych przypadkach, przywilejami, immunitetami i dalszymi gwarancjami niezbędnymi do wypełnienia i sprawnego funkcjonowania EUPOL Kinszasa zostaje przyjęty zgodnie z procedurą określoną w art. 24 Traktatu.

(3) Po udzieleniu w dniu 24 stycznia 2005 r. Sekretarzowi Generalnemu/Wysokiemu Przedstawicielowi ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, wspomagającemu Prezydencję, upoważnienia przez Radę do rozpoczęcia negocjacji w jej imieniu, Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa wynegocjował Umowę z Rządem Demokratycznej Republiki Konga w sprawie statusu i działalności EUPOL Kinszasa.

(4) Bez uszczerbku dla art. 11 ust. 4 Umowy, procedury nabywania towarów i usług powinny odpowiadać zasadom przejrzystości, proporcjonalności, równego traktowania i niedyskryminacji.

(5) Umowa powinna zostać zatwierdzona,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Umowa między Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Konga w sprawie statusu i działalności Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Demokratycznej Republice Konga (EUPOL Kinszasa) zostaje niniejszym zatwierdzona w imieniu Unii.

Tekst Umowy jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby umocowanej do podpisania Umowy ze skutkiem wiążącym dla Unii.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ([2]).

Artykuł 4

Niniejsza decyzja staje się skuteczna od dnia jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 sierpnia 2005 r.

W imieniu Rady
J. STRAW
Przewodniczący

([1]) Dz.U. L 367 z 14.12.2004, str. 30.

([2]) Data wejścia w życie Umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Demokratyczną Republiką Konga w sprawie statusu i działalności Misji Policyjnej Unii Europejskiej w Demokratycznej Republice Konga (EUPOL Kinszasa)

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „UE",

z jednej strony, oraz

DEMOKRATYCZNA REPUBLIKA KONGA, zwana dalej „Stroną Przyjmującą",

z drugiej strony,

razem zwane dalej „Stronami",

UWZGLĘDNIAJĄC:

a) list od Ministra Spraw Zagranicznych Strony Przyjmującej Antoine'a Ghongi (Antoine Ghonga) do Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedstawiciela do spraw Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (SG/WP) z dnia 20 października 2003 r. zwracający się do UE o pomoc przy powołaniu Zintegrowanej Jednostki Policji (IPU), która powinna przyczynić się do zapewnienia bezpieczeństwa instytucji państwowych i wzmocnienia aparatu bezpieczeństwa wewnętrznego Strony Przyjmującej;

b) list Prezydenta Demokratycznej Republiki Konga do SG/WP z dnia 16 lutego 2004 r., którego przedmiot stanowi wezwanie UE do rozlokowania misji policyjnej w Kinszasie, monitorowania, mentorowania i doradzania IPU, pod pewnymi warunkami, oraz odpowiedź SG/WP z dnia 4 kwietnia 2004 r. przyjmującą wezwanie pod wspomnianymi warunkami;

c) wspólne działanie 2004/847/WPZiB Rady z dnia 9 grudnia 2004 r. w sprawie Misji Policyjnej UE w Kinszasie (DRC) w sprawie Zintegrowanej Jednostki Policji (EUPOL „Kinszasa") [1];

d) czas trwania misji EUPOL Kinszasa, który zgodnie z przewidywaniami ma biec do końca 2005 r.;

e) że celem przywilejów i immunitetów przewidzianych w niniejszej Umowie nie jest przyniesienie korzyści jednostkom, lecz zapewnienie skutecznego działania misji UE; oraz

f) pragnienie ustanowienia, na mocy niniejszej Umowy, statusu Misji Policyjnej UE w Demokratycznej Republice Konga oraz, w konsekwencji, określenia przywilejów i immunitetów,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Zakres zastosowania i definicje

1. Postanowienia niniejszej Umowy i wszelkie zobowiązania podjęte przez Stronę Przyjmującą lub wszelkie przywileje, immunitety, ułatwienia lub ulgi przyznane misji EUPOL Kinszasa lub personelowi misji EUPOL Kinszasa mają zastosowanie wyłącznie na terytorium Strony Przyjmującej.

2. Do celów niniejszej Umowy stosuje się następujące definicje:

a) „Misja EUPOL Kinszasa" oznacza Misję Policyjną UE na terytorium Strony Przyjmującej, ustanowioną we wspólnym działaniu 2004/847/WPZiB, w tym jej części składowe, siły, jednostki, siedzibę główną i personel rozlokowany na terytorium Strony Przyjmującej i przydzielony misji EUPOL Kinszasa.

b) „Szef Misji/Komisarz Policji" oznacza Szefa Misji/Komisarza Policji misji EUPOL Kinszasa, wyznaczonego przez Radę Unii Europejskiej.

c) „Personel misji EUPOL Kinszasa" oznacza Szefa Misji/Komisarza Policji, personel oddelegowany przez Państwa Członkowskie i instytucje UE oraz państwa trzecie, a zostały zaproszone przez UE do udziału w misji EUPOL Kinszasa, a także personel międzynarodowy zatrudniony na podstawie umów przez misję EUPOL Kinszasa, rozlokowany w celu przygotowania, wsparcia i wykonywania misji i nie obejmuje kontrahentów handlowych ani lokalnego personelu.

[1] Dz.U. L 367 z 14.12.2004, str. 30.

d) „Siedziba główna" oznacza siedzibę główną misji EUPOL Kinszasa w Kinszasie oraz centrum szkoleniowe w Kasangulu.

e) „Państwo wysyłające" oznacza wszelkie Państwa Członkowskie UE lub państwa trzecie, które oddelegowały personel do misji EUPOL Kinszasa.

f) „Pomieszczenia" oznaczają wszelkie budynki, infrastrukturę i grunt niezbędne do prowadzenia działalności przez misję EUPOL Kinszasa oraz do zakwaterowania personelu misji EUPOL Kinszasa.

Artykuł 2

Postanowienia ogólne

1. Misja EUPOL Kinszasa i personel misji EUPOL Kinszasa przestrzegają praw i przepisów Strony Przyjmującej i powstrzymują się od wszelkich działań i działalności niezgodnej z bezstronnym i międzynarodowym charakterem pełnionych przez nich obowiązków lub niezgodnej z postanowieniami niniejszej Umowy.

2. Misja EUPOL Kinszasa zachowuje niezależność w wykonywaniu swoich funkcji na podstawie niniejszej Umowy. Strona Przyjmująca respektuje jednolity i międzynarodowy charakter misji EUPOL Kinszasa.

3. Szef Misji/Komisarz Policji powiadamia rząd Strony Przyjmującej o lokalizacji siedziby głównej misji.

4. Szef Misji/Komisarz Policji regularnie i terminowo powiadamia rząd Strony Przyjmującej o liczbie, nazwiskach i narodowości personelu misji EUPOL Kinszasa przebywającego na terytorium Strony Przyjmującej, przedkładając listę notyfikacyjną Ministerstwu Spraw Zagranicznych Strony Przyjmującej.

Artykuł 3

Identyfikacja

1. Członkowie personelu misji EUPOL Kinszasa otrzymują karty identyfikacyjne misji EUPOL Kinszasa, które pozwalają na ich identyfikację i które są obowiązani mieć stale przy sobie. Właściwe władze Strony Przyjmującej otrzymują wzór karty identyfikacyjnej misji EUPOL Kinszasa.

2. Ministerstwo Spraw Zagranicznych Strony Przyjmującej wydaje dowody tożsamości członkom personelu misji EUPOL Kinszasa zgodnie z ich statusem, określonym w art. 6.

3. Pojazdy i inne środki transportu misji EUPOL Kinszasa posiadają wyraźne oznaczenia identyfikacyjne misji EUPOL Kinszasa, których wzory zostaną dostarczone właściwym władzom Strony Przyjmującej.

4. Misja EUPOL Kinszasa może wywiesić flagę UE na swojej siedzibie głównej i w każdym innym miejscu, samą lub wraz z flagą Strony Przyjmującej, zgodnie z decyzją Szefa Misji/Komisarza Policji. Flagi narodowe lub oznaczenia narodowe poszczególnych państw wchodzących w skład misji EUPOL Kinszasa mogą być umieszczone w pomieszczeniach misji EUPOL Kinszasa, na jej pojazdach i mundurach, zgodnie z decyzją Szefa Misji/Komisarza Policji.

Artykuł 4

Przekraczanie granic, przemieszczanie się i przebywanie na terytorium Strony Przyjmującej

1. Personel misji EUPOL Kinszasa oraz majątek i środki transportu należące do misji EUPOL Kinszasa przekraczają granice Strony Przyjmującej korzystając z oficjalnych przejść granicznych, portów morskich oraz międzynarodowych korytarzy powietrznych.

2. Strona Przyjmująca ułatwia misji EUPOL Kinszasa i personelowi misji EUPOL Kinszasa wjazd i wyjazd z terytorium Strony Przyjmującej. Poza kontrolą paszportową przy wjeździe na i wyjeździe z terytorium Strony Przyjmującej, członkowie personelu misji EUPOL Kinszasa posiadający dowód członkostwa misji, nie podlegają przepisom paszportowym, wizowym i imigracyjnym, ani jakimkolwiek formom kontroli imigracyjnej.

3. Personel misji EUPOL Kinszasa nie podlega przepisom Strony Przyjmującej w zakresie rejestracji i kontroli cudzoziemców, jednak nie nabywa praw do stałego pobytu lub zamieszkania na terytorium Strony Przyjmującej.

4. W odniesieniu do majątku, w tym do broni osobistej dla członków personelu misji EUPOL Kinszasa i środków transportu misji EUPOL Kinszasa, wwożonych na, przewożonych przez lub wywożonych z terytorium Strony Przyjmującej w celu wspierania misji, misja EUPOL Kinszasa wydaje świadectwo zwolnienia wraz z wykazem. Rzeczy te są zwolnione z wszelkiej innej dokumentacji celnej. Kopia zaświadczenia przekazywana jest właściwym władzom przy wjeździe na terytorium lub wyjeździe z terytorium Strony Przyjmującej. Format zaświadczenia zostanie uzgodniony między misją EUPOL Kinszasa a właściwymi władzami Strony Przyjmującej.

5. Pojazdy i samoloty stanowiące wsparcie dla misji nie podlegają wymaganiom posiadania lokalnych licencji ani rejestracji. Odpowiednie międzynarodowe normy i regulacje nadal mają zastosowanie.

6. Personel misji EUPOL Kinszasa może prowadzić pojazdy silnikowe na terytorium Strony Przyjmującej pod warunkiem posiadania ważnego krajowego prawa jazdy. Strona Przyjmująca uznaje ważność praw jazdy wydanych członkom personelu misji EUPOL Kinszasa nie pobierając z tego tytułu podatków ani opłat.

7. Misja EUPOL Kinszasa i personel misji EUPOL Kinszasa oraz należące do nich pojazdy, samoloty i pozostałe środki transportu, sprzęt i dostawy korzystają z prawa do swobodnego i nieograniczonego poruszania się po całym terytorium Strony Przyjmującej, w tym jej przestrzeni powietrznej. W razie potrzeby, możliwe jest zawarcie porozumień technicznych, zgodnie z art. 17.

8. Do celów misji, członkowie personelu misji EUPOL Kinszasa i lokalny personel zatrudniony przez misję EUPOL Kinszasa może podczas podróży służbowych korzystać z dróg, mostów i lotnisk bez obowiązku uiszczania ceł, opłat, opłat drogowych, podatków i innych należności.

Artykuł 5

Immunitety i przywileje misji EUPOL Kinszasa

1. Misja EUPOL Kinszasa posiada status równoważny statusowi misji dyplomatycznej na podstawie Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych z dnia 18 kwietnia 1961 r., zwanej dalej „Konwencją wiedeńską".

2. Misja EUPOL Kinszasa, jej mienie, fundusze i majątek nie podlegają jurysdykcji karnej, cywilnej i administracyjnej Strony Przyjmującej, zgodnie z Konwencją wiedeńską.

3. Pomieszczenia misji EUPOL Kinszasa są nietykalne. W żadnym momencie nie mają do nich wstępu urzędnicy Strony Przyjmującej, chyba że Szef Misji/Komisarz Policji wyrazi na to zgodę.

4. Pomieszczenia misji EUPOL Kinszasa, ich wyposażenie i pozostały majątek, który się w nich znajduje oraz środki transportu nie podlegają rewizji, rekwizycji, zajęciu ani egzekucji.

5. Archiwa i dokumenty misji EUPOL Kinszasa pozostają zawsze nietykalne.

6. Korespondencja misji EUPOL Kinszasa posiada status równorzędny statusowi korespondencji urzędowej przyznawany na podstawie Konwencji wiedeńskiej.

7. W odniesieniu do przywożonych towarów i usług oraz do pomieszczeń, pod warunkiem że przeznaczone są one do celów misji EUPOL Kinszasa, misja EUPOL Kinszasa jest zwolniona z wszelkich krajowych i lokalnych opłat, podatków lub opłat o podobnym charakterze.

8. W odniesieniu do towarów zakupionych i usług zakontraktowanych na rynku krajowym, pod warunkiem, że przeznaczone są one do celów misji EUPOL Kinszasa, misja EUPOL Kinszasa korzysta ze zwolnienia z wszelkich krajowych i lokalnych opłat i podatków, w tym podatku VAT, oraz opłat o podobnym charakterze lub otrzymuje ich zwrot od Strony Przyjmującej, zgodnie z jej przepisami.

9. Strona Przyjmująca zezwala na przywóz artykułów przeznaczonych dla misji EUPOL Kinszasa i udziela zwolnienia z wszelkich opłat celnych, podatków i opłat o podobnym charakterze, innych niż opłaty za przechowywanie, przewóz i podobne usługi.

Artykuł 6

Immunitety i przywileje członków personelu misji EUPOL Kinszasa

1. Personel misji EUPOL Kinszasa posiada wszystkie przywileje i immunitety równorzędne przywilejom i immunitetom przedstawicieli dyplomatycznych przyznawanych na podstawie Konwencji wiedeńskiej, na podstawie której Państwom Członkowskim UE i innym państwom wysyłającym przysługuje pierwszeństwo jurysdykcji. Przywileje i immunitety przyznawane są członkom personelu misji EUPOL Kinszasa na czas trwania ich misji i na okres późniejszy, w związku z działaniami wykonywanymi poprzednio podczas ich misji.

2. Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel, za wyraźną zgodą właściwej władzy państwa wysyłającego lub wysyłającej instytucji UE uchyla immunitet przyznany członkom personelu EUPOL Kinszasa, w przypadku gdy taki immunitet utrudnia działanie wymiaru sprawiedliwości i gdy może on zostać uchylony bez uszczerbku dla interesów UE.

3. Członkowie personelu misji EUPOL Kinszasa mają prawo do bezcłowego i wolnego od innych ograniczeń przywozu i wywozu przedmiotów przeznaczonych do prywatnego użytku. Członkowie personelu misji EUPOL Kinszasa mają prawo do bezcłowego i wolnego od ograniczeń ilościowych zakupu i wywozu przedmiotów przeznaczonych do prywatnego użytku; w przypadku towarów zakupionych lub usług zakontraktowanych na rynku krajowym, członkowie personelu misji EUPOL Kinszasa są zwolnieni z podatku VAT i innych podatków, zgodnie z przepisami prawa Strony Przyjmującej.

4. Członkowie personelu misji EUPOL Kinszasa są zwolnieni z należności i podatków obowiązujących na terytorium Strony Przyjmującej płatnych od uposażeń i wynagrodzeń, jakie otrzymują z tytułu zatrudnienia. W przypadkach, gdy obciążenie jakąkolwiek formą opodatkowania zależne jest od miejsca stałego pobytu, okresy, podczas których personel oddelegowany do misji EUPOL Kinszasa i personel międzynarodowy zatrudniony na podstawie umów przez misję EUPOL Kinszasa przebywa na terytorium Strony Przyjmującej w celu wykonywania obowiązków, nie zostają uznane za okresy stałego pobytu.

Artykuł 7

Lokalny personel zatrudniony przez misję EUPOL Kinszasa

Członkowie lokalnego personelu zatrudnieni przez misję EUPOL Kinszasa, którzy są obywatelami lub przebywają stale na terytorium Strony Przyjmującej, korzystają ze statusu równorzędnego statusowi przyznawanemu, zgodnie z Konwencją wiedeńską, pracownikom lokalnym zatrudnionym w misjach dyplomatycznych na terytorium Strony Przyjmującej.

Artykuł 8

Bezpieczeństwo

1. Strona Przyjmująca, korzystając z własnych możliwości, przyjmuje pełną odpowiedzialność za bezpieczeństwo personelu misji EUPOL Kinszasa.

2. W tym celu Strona Przyjmująca podejmuje wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ochrony i bezpieczeństwa misji EUPOL Kinszasa i członków personelu misji EUPOL Kinszasa. Wszelkie szczegółowe postanowienia, proponowane przez Stronę Przyjmującą, są uzgadniane z Szefem Misji/Komisarzem Policji przed ich wykonaniem. Strona Przyjmująca zezwala na wszelkie działania związane z ewakuacją medyczną personelu misji EUPOL Kinszasa i udziela nieodpłatnie wsparcia w tym zakresie. W razie konieczności zostaną zawarte dodatkowe porozumienia, o których mowa w art. 17.

3. Członkowie personelu misji EUPOL Kinszasa mają prawo do noszenia broni osobistej w celu samoobrony, z zastrzeżeniem zgody Szefa Misji/Komisarza Policji.

4. Misja EUPOL Kinszasa nie jest właściwa dla wykonywania misji policji.

Artykuł 9

Mundury i broń

1. Członkowie personelu misji EUPOL Kinszasa noszą mundury krajowe lub cywilne ubrania z wyraźną identyfikacją misji EUPOL Kinszasa.

2. Noszenie mundurów podlega zasadom określonym przez Szefa Misji/Komisarza Policji.

3. Zgodnie z art. 8 ust. 3, członkowie personelu misji EUPOL Kinszasa mogą nosić broń osobistą oraz amunicję.

Artykuł 10

Współpraca i dostęp do informacji

1. Strona Przyjmująca zapewnia pełną współpracę i wsparcie misji EUPOL Kinszasa i członkom personelu misji EUPOL Kinszasa.

2. Jeżeli jest to wymagane i niezbędne w celu wypełnienia misji EUPOL Kinszasa Strona Przyjmująca zapewnia:

a) członkom personelu misji EUPOL Kinszasa skuteczny dostęp do budynków, infrastruktury, miejsc i pojazdów służbowych znajdujących się pod kontrolą Strony Przyjmującej;

b) członkom personelu misji EUPOL Kinszasa skuteczny dostęp do dokumentów, materiałów i informacji w ramach kontroli odpowiadającej mandatowi misji EUPOL Kinszasa.

3. Szef Misji/Komisarz Policji i Strona Przyjmująca regularnie konsultują się i podejmują stosowne środki w celu zapewnienia bliskiej i wzajemnej współpracy na każdym odpowiednim szczeblu. Strona Przyjmująca wyznacza oficera łącznikowego z misją EUPOL Kinszasa.

Artykuł 11

Wsparcie Strony Przyjmującej i zawieranie umów

1. Strona Przyjmująca zgadza się, w przypadku wyrażenia przez misję EUPOL Kinszasa takiej potrzeby, na udzielenie jej pomocy w znalezieniu odpowiednich pomieszczeń.

2. Pomieszczenia będące własnością Strony Przyjmującej, o ile są dostępne i o ile istnieje taka konieczność, udostępniane są nieodpłatnie.

3. W miarę swoich możliwości Strona Przyjmująca udziela pomocy i wsparcia w przygotowaniu, ustanowieniu, wykonaniu i utrzymaniu misji EUPOL Kinszasa. Pomoc i wsparcie Strony Przyjmującej udzielone misji EUPOL Kinszasa są udzielane na takich samych warunkach jak te udzielane IPU.

4. Misja EUPOL Kinszasa dokłada wszelkich starań, by w takim zakresie w jakim jest to możliwe, zawierać umowy o wykonanie usług, umowy dotyczące towarów i umowy o prace z lokalnymi podmiotami, z zastrzeżeniem wymogów misji.

Artykuł 12

Zmarli członkowie personelu misji EUPOL Kinszasa

1. Szef Misji/Komisarz Policji ma prawo objąć nadzór nad odesłaniem zwłok zmarłych członków personelu misji EUPOL Kinszasa oraz ich mienia osobistego do kraju pochodzenia, jak również zawierać w tym celu wszelkie stosowne porozumienia.

2. Nie dokonuje się autopsji zwłok zmarłych członków personelu misji EUPOL Kinszasa bez zgody Strony Wysyłającej lub, w przypadku członków personelu międzynarodowego, Państwa, którego byli obywatelami, bez obecności przedstawiciela misji EUPOL Kinszasa lub zainteresowanego Państwa.

Artykuł 13

Systemy komunikacyjne

1. Misja EUPOL Kinszasa ma prawo instalowania i obsługiwania nadawczych i odbiorczych stacji radiowych, jak również systemów satelitarnych wykorzystujących odpowiednie częstotliwości, z zastrzeżeniem ustaleń, które mają być zawarte zgodnie z art. 17.

2. Misja EUPOL Kinszasa korzysta z prawa do nieograniczonej komunikacji radiowej (włącznie z satelitarnymi, ruchomymi i przenośnymi aparatami radiowymi), telefonicznej, telegraficznej, faksowej i innych środków, jak również z prawa do instalowania, na potrzeby misji, niezbędnych środków utrzymywania komunikacji w ramach i między urządzeniami misji EUPOL Kinszasa, włącznie z kładzeniem kabli i linii naziemnych, zgodnie z regulacjami Strony Przyjmującej.

Artykuł 14

Roszczenia odszkodowawcze z tytułu śmierci, obrażeń ciała, szkody lub straty

1. Państwa Członkowskie, inne państwa uczestniczące w misji EUPOL Kinszasa lub instytucje UE nie mają obowiązku pokrywać roszczeń wynikających z działań związanych z zamieszkami, ochroną misji EUPOL Kinszasa lub członków jej personelu lub działań niezbędnych dla potrzeb operacyjnych.

2. Wszelkie inne roszczenia o charakterze cywilnoprawnym, w tym roszczenia lokalnego personelu zatrudnionego przez misję EUPOL Kinszasa, których stroną jest misja lub którykolwiek z jej członków i nad którymi sądy Strony Przyjmującej nie mają jurysdykcji według postanowień niniejszej Umowy, przedstawiane są Szefowi Misji/Komisarzowi Policji przez władze Strony Przyjmującej i rozstrzygane są na podstawie oddzielnych porozumień, o których mowa w art. 17, ustanawiających procedury rozpatrywania i zaspokajania roszczeń. Zaspokojenie roszczeń następuje po uprzednim otrzymaniu zgody od zainteresowanego Państwa.

Artykuł 15

Spory

1. Wszelkie kwestie zaistniałe w związku ze stosowaniem niniejszej Umowy są rozpatrywane przez Wspólną Grupę Koordynacyjną. Grupa ta składa się z przedstawicieli misji EUPOL Kinszasa i właściwych władz Strony Przyjmującej.

2. W przypadku braku wcześniejszego rozstrzygnięcia, spory między Stroną Przyjmującą a przedstawicielami UE dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej Umowy rozstrzygane są za pomocą środków dyplomatycznych.

Artykuł 16

Inne postanowienia

1. W przypadkach, gdy niniejsza Umowa odnosi się do immunitetów, przywilejów i praw misji EUPOL Kinszasa i członków personelu misji EUPOL Kinszasa, rząd Strony Przyjmującej odpowiada za wykonanie i wywiązanie się z takich immunitetów, przywilejów i praw przez właściwe władze lokalne Strony Przyjmującej.

2. Żadne z postanowień niniejszej Umowy nie stanowi odstępstwa i nie może być interpretowane jako odstępstwo od wszelkich praw, które mogą przysługiwać Państwu Członkowskiemu lub jakiemukolwiek innemu Państwu wnoszącemu wkład do misji EUPOL Kinszasa lub ich personelowi na podstawie innych umów.

Artykuł 17

Dodatkowe porozumienia

Szef Misji/Komisarz Policji i władze administracyjne Strony Przyjmującej zawierają dodatkowe porozumienia, które są niezbędne w celu wykonania niniejszej Umowy.

Artykuł 18

Wejście w życie i wygaśnięcie

1. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w dniu jej podpisania przez obie Strony.

2. Zmiany do niniejszej Umowy mogą być wprowadzane w formie pisemnej na zasadzie wspólnego porozumienia między stronami.

3. Niniejsza Umowa pozostaje w mocy do czasu ostatecznego wyjazdu misji EUPOL Kinszasa lub wszystkich członków jej personelu.

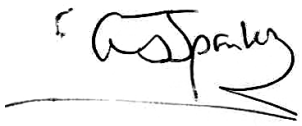
4. Wypowiedzenie niniejszej Umowy jest możliwe w drodze pisemnego powiadomienia drugiej Strony. Wypowiedzenie staje się skuteczne 60 dni po otrzymaniu przez drugą Stronę powiadomienia o wypowiedzeniu.

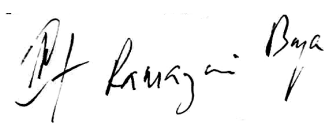
5. Wygaśnięcie niniejszej Umowy lub jej wypowiedzenie nie ma wpływu na wszelkie prawa lub obowiązki wynikające z wykonania niniejszej Umowy przed jej wygaśnięciem lub wypowiedzeniem.

Sporządzono w Kinszasa, dnia 1 września 2005 r. w języku francuskim, w dwóch oryginalnych egzemplarzach.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Rządu Demokratycznej Republiki Konga

(Akty przyjęte na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej)

DECYZJA RADY 2005/681/WSiSW

z dnia 20 września 2005 r.

ustanawiająca Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL) i uchylająca decyzję 2000/820/WSiSW

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. c) i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego [1],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na posiedzeniu w Tampere w dniach 15 i 16 października 1999 r. Rada Europejska uzgodniła, że należy powołać Europejskie Kolegium Policyjne, zwane dalej „CEPOL", w celu szkolenia wyższych funkcjonariuszy sił policyjnych.

(2) Europejskie Kolegium Policyjne zostało powołane na mocy decyzji Rady 2000/820/WSiSW [2].

(3) Oczywiste jest, że funkcjonowanie CEPOL mogłoby ulec poprawie, gdyby jego finansowanie pochodziło z budżetu ogólnego Unii Europejskiej i gdyby Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich miały również zastosowanie do dyrektora i personelu Sekretariatu CEPOL.

(4) Z tego względu w konkluzjach Rady z dnia 24 lutego 2005 r. wezwano do wprowadzenia w życie wyżej określonych zmian, co powoduje konieczność uchylenia decyzji 2000/820/WSiSW i zastąpienia jej nową decyzją Rady dotyczącą CEPOL.

(5) CEPOL powinien nadal funkcjonować jako sieć łącząca krajowe instytucje szkoleniowe, do których zadań należy szkolenie wyższych funkcjonariuszy policji Państw Członkowskich, zgodnie z ogólnymi zasadami określonymi w decyzji 2000/820/WSiSW.

(6) CEPOL powinien wykonywać swoje zadania stopniowo, zgodnie z celami wyznaczonymi w rocznych programach pracy i z należytym uwzględnieniem dostępnych zasobów.

(7) Konieczne jest wprowadzenie szeregu zmian technicznych w celu dopasowania struktury CEPOL do procedur, których należy przestrzegać w ramach budżetu ogólnego Unii Europejskiej i Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich.

(8) Pozostałe przepisy są w możliwie największym stopniu oparte na decyzji 2000/820/WSiSW.

(9) Zmiany techniczne obejmują zmiany przepisów dotyczących stosunków z państwami trzecimi, funkcjonowania Zarządu, zadań dyrektora, personelu Sekretariatu CEPOL, wymogów finansowych, dostępu do dokumentów i oceny.

(10) W celu zapewnienia ciągłości pracy konieczne są szczególne przepisy przejściowe,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

USTANOWIENIE, OSOBOWOŚĆ PRAWNA I SIEDZIBA

Artykuł 1

Ustanowienie

1. Niniejszym powołuje się Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL). Stanowi ono następcę CEPOL ustanowionego decyzją 2000/820/WSiSW.

2. Bez uszczerbku dla przyszłego rozwoju, CEPOL funkcjonuje jako sieć łącząca krajowe instytucje szkoleniowe w Państwach Członkowskich, do których zadań należy szkolenie wyższych funkcjonariuszy policji i które ściśle w tym celu współpracują.

[1] Opinia wydana dnia 12 kwietnia 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

[2] Dz.U. L 336 z 30.12.2000, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/567/WSiSW (Dz.U. L 251 z 27.7.2004, str. 20).

3. Zadaniem CEPOL jest realizacja programów i inicjatyw zatwierdzonych przez Zarząd.

Artykuł 2

Osobowość prawna

1. CEPOL posiada osobowość prawną.

2. W każdym Państwie Członkowskim CEPOL posiada pełną zdolność prawną oraz zdolność do zaciągania zobowiązań w najszerszym zakresie przewidzianym dla osób prawnych zgodnie z prawem krajowym. W szczególności CEPOL może nabywać oraz zbywać mienie ruchome i nieruchomości oraz może pozywać i być pozywane.

3. Dyrektor reprezentuje CEPOL przy wszystkich czynnościach prawnych i zobowiązaniach.

Artykuł 3

Przywileje i immunitety

Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich ma zastosowanie do dyrektora CEPOL i personelu Sekretariatu, z wyjątkiem personelu oddelegowanego z Państw Członkowskich.

Artykuł 4

Siedziba

Siedzibą CEPOL jest Bramshill w Zjednoczonym Królestwie.

ROZDZIAŁ II

CEL, CELE DZIAŁANIA I ZADANIA

Artykuł 5

Cel

Celem CEPOL jest udzielanie pomocy w szkoleniu wyższych funkcjonariuszy policji Państw Członkowskich poprzez optymalizację współpracy pomiędzy różnymi częściami składowymi CEPOL. Wspiera ono i rozwija europejskie podejście do głównych problemów stojących przed Państwami Członkowskimi w walce z przestępczością, w zapobieganiu przestępczości oraz utrzymaniu prawa i porządku oraz bezpieczeństwa publicznego, w szczególności w wymiarze transgranicznym tych problemów.

Artykuł 6

Cele działania

Ustala się następujące cele działania CEPOL:

1) podnoszenie poziomu wiedzy o krajowych systemach i strukturach policyjnych w innych Państwach Członkowskich oraz o transgranicznej współpracy policyjnej w obrębie Unii Europejskiej;

2) podnoszenie poziomu wiedzy o międzynarodowych instrumentach i instrumentach Unii, w szczególności w następujących sektorach:

   a) instytucje Unii Europejskiej, ich funkcjonowanie i rola, jak również mechanizmy decyzyjne oraz instrumenty prawne Unii Europejskiej, w szczególności ich wpływ na współpracę w zakresie ścigania;

   b) cele, struktura i funkcjonowanie Europolu, możliwości poszerzenia współpracy pomiędzy Europolem a odpowiednimi służbami ścigania w Państwach Członkowskich w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej;

   c) cele Eurojust, jego struktura i funkcjonowanie;

3) zapewnienie odpowiedniego szkolenia w odniesieniu do przestrzegania standardów demokratycznych, ze szczególnym uwzględnieniem prawa do obrony.

Artykuł 7

Zadania

Aby osiągnąć powyższe cele, CEPOL może podejmować w szczególności następujące działania:

a) zapewnienie opartych na wspólnych standardach szkoleń dla wyższych funkcjonariuszy policji;

b) udział w przygotowaniu zharmonizowanych programów szkolenia średniego szczebla funkcjonariuszy policji, średniego szczebla operacyjnych funkcjonariuszy policji oraz operacyjnych funkcjonariuszy policji w dziedzinie współpracy transgranicznej między siłami policyjnymi w Europie, a także pomoc w ustalaniu właściwych zaawansowanych programów szkoleniowych, jak również opracowanie i przeprowadzenie szkolenia dla instruktorów;

c) zapewnienie specjalistycznych szkoleń dla funkcjonariuszy policji odgrywających kluczową rolę w zwalczaniu przestępczości transgranicznej, ze szczególnym uwzględnieniem przestępczości zorganizowanej;

d) rozpowszechnianie najlepszej praktyki i wyników badań;

e) opracowanie i zapewnienie szkoleń, których celem jest przygotowanie sił policyjnych Unii Europejskiej do udziału w zarządzaniu kryzysami bez udziału sił wojskowych.

f) opracowanie i zapewnianie szkoleń dla organów policyjnych z krajów kandydujących, włącznie z funkcjonariuszami policji o kluczowym znaczeniu;

g) ułatwianie odpowiedniej wymiany i oddelegowania funkcjonariuszy policji w związku ze szkoleniami;

h) rozwijanie sieci elektronicznej, zapewniającej wsparcie CEPOL w wykonywaniu jego obowiązków, przy zapewnieniu zastosowania koniecznych środków bezpieczeństwa;

i) umożliwienie wyższym funkcjonariuszom policji Państw Członkowskich zdobycia odpowiednich umiejętności językowych.

Artykuł 8

Współpraca z innymi organami

1. CEPOL może współpracować z odpowiednimi organami Unii Europejskiej w dziedzinie ścigania i w innych dziedzinach pokrewnych oraz z odpowiednimi organami prowadzącymi szkolenia w Europie.

2. CEPOL może współpracować z krajowymi instytucjami szkoleniowymi państw niebędących członkami Unii Europejskiej, w szczególności z instytucjami z państw kandydujących, jak również z instytucjami z Islandii, Norwegii i Szwajcarii.

3. Zarząd może upoważnić dyrektora CEPOL do negocjowania umów o współpracy z którymkolwiek z organów, o których mowa w ust. 1 i 2.

Takie umowy o współpracy mogą zostać zawarte jedynie za zgodą Zarządu.

Umowy o współpracy z organami z państw niebędących członkami Unii Europejskiej mogą zostać zawarte jedynie po uzyskaniu zgody Rady.

4. CEPOL może uwzględnić zalecenia Europolu lub Grupy Zadaniowej Szefów Policji Państw Członkowskich UE, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących przyjmowania programu prac CEPOL.

ROZDZIAŁ III

ORGANY, PERSONEL I PUNKTY KONTAKTOWE

Artykuł 9

Organy

Organami CEPOL są:

1) Zarząd;

2) Dyrektor kierujący Sekretariatem CEPOL.

Artykuł 10

Zarząd

1. W skład Zarządu wchodzi po jednej delegacji z każdego Państwa Członkowskiego. Każdej delegacji przysługuje jeden głos.

2. Wskazane jest, aby członkami Zarządu byli dyrektorzy krajowych instytucji szkoleniowych. Jeżeli z jednego Państwa Członkowskiego pochodzi kilku dyrektorów, tworzą oni delegację. Zarządowi przewodniczy przedstawiciel Państwa Członkowskiego sprawującego Prezydencję w Radzie Unii Europejskiej.

3. Przedstawiciele Komisji i Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej oraz Europolu są zapraszani na posiedzenia jako obserwatorzy bez prawa głosu.

4. Członkom Zarządu mogą towarzyszyć eksperci.

5. Dyrektor CEPOL uczestniczy w posiedzeniach Zarządu bez prawa głosu.

6. Posiedzenia Zarządu odbywają się przynajmniej dwa razy w roku.

7. O ile przepisy niniejszej decyzji nie zawierają odmiennych postanowień, Zarząd stanowi większością dwóch trzecich głosów swoich członków.

8. Zarząd przyjmuje swój regulamin.

9. Zarząd przyjmuje:

a) wspólne programy szkoleń, moduły szkoleniowe, metody nauczania oraz wszelkie inne instrumenty dydaktyczne;

b) decyzję o mianowaniu dyrektora;

c) jednomyślnie projekt budżetu przedkładanego Komisji;

d) program pracy, opracowany po konsultacji z Komisją, który jest przedkładany do zatwierdzenia Radzie;

e) sprawozdanie roczne i sprawozdanie pięcioletnie z działalności CEPOL, które są przedkładane Komisji i Radzie w celu zapoznania się z nimi i ich zatwierdzenia przez Radę;

f) przepisy wykonawcze, mające zastosowanie do personelu CEPOL, na wniosek dyrektora i po uzyskaniu zgody Komisji.

10. Zarząd może podjąć, w przypadkach szczególnej konieczności, decyzję o utworzeniu grup roboczych w celu wydawania zaleceń, opracowywania i przedkładania propozycji strategii, koncepcji i narzędzi szkoleniowych oraz realizacji wszelkich innych zadań doradczych, jakie Zarząd uzna za konieczne. Zarząd opracowuje zasady tworzenia i funkcjonowania grup roboczych.

11. W odniesieniu do dyrektora Zarząd wykonuje uprawnienia określone w art. 13 ust. 3.

12. Bez uszczerbku dla postanowień ust. 9 lit. d) i e) program pracy, sprawozdanie roczne z działalności CEPOL i sprawozdanie pięcioletnie z działalności CEPOL są przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Komisji w celach informacyjnych i są podawane do publicznej wiadomości.

Artykuł 11

Dyrektor

1. Dyrektor jest mianowany przez Zarząd z listy przynajmniej trzech kandydatów, zgłoszonej przez komitet selekcyjny, na okres czterech lat z możliwością jego jednorazowego przedłużenia.

Zarząd ustala zasady dotyczące wyboru kandydatów. Przed ich wejściem w życie zasady te są zatwierdzane przez Radę.

2. Zarząd może zdecydować o przedłużeniu kadencji dyrektora.

3. Zarząd może odwołać dyrektora ze stanowiska.

4. Dyrektor odpowiada za zarządzanie bieżącą działalnością CEPOL. Wspiera pracę Zarządu. Ponadto:

a) wykonuje w stosunku do personelu uprawnienia określone w art. 13 ust. 3;

b) podejmuje wszelkie niezbędne działania, w tym wydaje wewnętrzne instrukcje administracyjne oraz publikuje zawiadomienia w celu zapewnienia funkcjonowania CEPOL zgodnie z przepisami niniejszej decyzji;

c) sporządza wstępny projekt budżetu, wstępny projekt sprawozdania rocznego oraz wstępny projekt programu prac, które mają zostać przedłożone Zarządowi;

d) wykonuje budżet;

e) utrzymuje kontakty z odpowiednimi służbami w Państwach Członkowskich;

f) koordynuje realizację programu prac;

g) pełni wszelkie inne funkcje przydzielone mu przez Zarząd.

5. Dyrektor odpowiada za swoje działania przed Zarządem.

6. Na żądanie Rady dyrektor składa sprawozdanie z wykonywania swoich obowiązków. Dyrektor może także złożyć sprawozdanie na żądanie Parlamentu Europejskiego.

7. Dyrektor negocjuje warunki umowy dotyczącej siedziby z rządem przyjmującego Państwa Członkowskiego i przedkłada ją do zatwierdzenia Zarządowi.

Artykuł 12

Sekretariat CEPOL

Sekretariat CEPOL wspiera CEPOL w zadaniach administracyjnych niezbędnych do jego funkcjonowania i realizacji programu rocznego oraz, w odpowiednich przypadkach, dodatkowych programów i inicjatyw.

Artykuł 13

Personel Sekretariatu CEPOL

1. W odniesieniu do dyrektora CEPOL oraz personelu Sekretariatu CEPOL, zatrudnionych po wejściu w życie niniejszej decyzji, zastosowanie ma Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich, Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz zasady przyjęte wspólnie przez instytucje Wspólnot Europejskich do celów stosowania tego Regulaminu pracowniczego i Warunków zatrudnienia.

2. W celu wykonania rozporządzenia (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r. ustanawiające Regulamin pracowniczy urzędników i Warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz ustanawiające specjalne środki, stosowane tymczasowo wobec urzędników Komisji [1], CEPOL jest agencją w rozumieniu art. 1a ust. 2 Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich.

3. Uprawnienia organu powołującego, wynikające z Regulaminu pracowniczego, oraz uprawnienia organów uprawnionych do zawierania umów, wynikające z Warunków zatrudnienia innych pracowników, są wykonywane przez CEPOL w odniesieniu do personelu jego Sekretariatu zgodnie z postanowieniami art. 10 ust. 11 i art. 11 ust. 4 lit. a) niniejszej decyzji.

[1] Dz.U. L 56 z 4.3.1968, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 723/2004 (Dz.U. L 124 z 27.4.2004, str. 1).

4. W skład personelu Sekretariatu CEPOL wchodzą urzędnicy oddelegowani przez instytucję w rozumieniu Regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich, eksperci oddelegowani przez Państwa Członkowskie oraz inni pracownicy zatrudnieni przez CEPOL zgodnie z potrzebami do wykonania jego zadań, wszyscy zatrudnieni w charakterze pracowników tymczasowych.

5. Oddelegowanie ekspertów krajowych z Państw Członkowskich do Sekretariatu CEPOL następuje zgodnie z decyzją Rady 2003/479/WE z dnia 16 czerwca 2003 r. dotyczącą zasad mających zastosowanie do ekspertów krajowych i krajowego personelu wojskowego oddelegowanych do Sekretariatu Generalnego Rady ([1]), którą stosuje się analogicznie.

Artykuł 14

Punkty kontaktowe

Krajowy punkt kontaktowy CEPOL może zostać założony w każdym Państwie Członkowskim. Bez uszczerbku dla prawa Państw Członkowskich do zorganizowania punktu kontaktowego, zgodnie z własnym uznaniem, wskazane jest, aby punktem kontaktowym była delegacja Państwa Członkowskiego w Zarządzie. Krajowy punkt kontaktowy zapewnia skuteczną współpracę między CEPOL a instytucjami szkoleniowymi.

ROZDZIAŁ IV

WYMOGI FINANSOWE

Artykuł 15

Budżet

1. Przychody CEPOL składają się, bez uszczerbku dla innych rodzajów dochodów, z dotacji Wspólnoty z budżetu ogólnego Unii Europejskiej (sekcja Komisji).

2. Wydatki CEPOL obejmują wydatki kadrowe, administracyjne, infrastrukturalne oraz operacyjne.

3. Dyrektor sporządza preliminarz przychodów i rozchodów CEPOL na kolejny rok budżetowy i przedkłada go Zarządowi wraz z tymczasowym wykazem etatów.

4. Przychody i rozchody równoważą się.

5. Zarząd przyjmuje projekt preliminarza wraz z tymczasowym wykazem etatów, do którego dołączany jest wstępny program prac, i przedkłada go Komisji do dnia 31 marca każdego roku. Jeśli Komisja ma zastrzeżenia do projektu preliminarza, podejmuje konsultacje z Zarządem w terminie 30 dni od jego otrzymania.

6. Preliminarz przesyłany jest przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (dalej zwanych „władzą budżetową") wraz ze wstępnym projektem budżetu Unii Europejskiej.

7. Na podstawie preliminarza Komisja zawiera we wstępnym projekcie budżetu ogólnego Unii Europejskiej pozycje, które uznaje za konieczne do sfinansowania z budżetu ogólnego zarówno wykazu etatów, jak i kwoty dotacji, a następnie przedkłada go władzy budżetowej zgodnie z art. 272 Traktatu.

8. Władza budżetowa zatwierdza środki przewidziane na dotacje dla CEPOL. Władza budżetowa przyjmuje wykaz etatów dla CEPOL.

9. Zarząd przyjmuje budżet CEPOL i wykaz etatów. Stają się one ostateczne po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii Europejskiej. W odpowiednich przypadkach są one stosownie korygowane.

10. Wszelkie zmiany w budżecie, w tym także w wykazie etatów, odbywają się zgodnie z procedurą określoną w ust. 5–9.

11. Zarząd niezwłocznie notyfikuje władzy budżetowej zamiar wdrożenia jakiegokolwiek projektu, z którym mogą wiązać się znaczne konsekwencje finansowe wpływające na finansowanie budżetu, w szczególności projekty związane z nieruchomościami, takie jak najem czy zakup budynków. Zarząd informuje Komisję o takich przypadkach.

12. Jeśli jeden z organów władzy budżetowej notyfikował zamiar wydania opinii, opinia jest przekazywana Zarządowi w terminie sześciu tygodni od daty notyfikowania takiego zamiaru.

Artykuł 16

Wykonanie i kontrola budżetu

1. Budżet CEPOL jest wykonywany przez dyrektora.

2. Do dnia 1 marca każdego następnego roku budżetowego księgowy CEPOL przekazuje księgowemu Komisji sprawozdanie tymczasowe wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami w ciągu roku budżetowego. Księgowy Komisji sporządza skonsolidowane sprawozdanie tymczasowe instytucji oraz organów zdecentralizowanych zgodnie z art. 128 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ([2]).

([1]) Dz.U. L 160 z 28.6.2003, str. 72. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2004/240/WE (Dz.U. L 74 z 12.3.2004, str. 17).

([2]) Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

3. Do dnia 31 marca każdego następnego roku budżetowego księgowy Komisji przekazuje sprawozdanie tymczasowe CEPOL do Trybunału Obrachunkowego, wraz ze sprawozdaniem z zarządzania budżetem i finansami za dany rok budżetowy. Sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami za dany rok budżetowy przekazywane jest również Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

4. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego, dotyczących tymczasowego sprawozdania CEPOL, zgodnie z art. 129 rozporządzenia finansowego dyrektor sporządza na własną odpowiedzialność końcowe sprawozdanie CEPOL i przekazuje je Zarządowi do zaopiniowania.

5. Zarząd wydaje opinię na temat końcowego sprawozdania CEPOL.

6. Do dnia 1 lipca następnego roku dyrektor przesyła końcowe sprawozdanie, wraz z opinią Zarządu, do Komisji, Trybunału Obrachunkowego, Parlamentu Europejskiego oraz do Rady.

7. Końcowe sprawozdanie jest publikowane.

8. Dyrektor przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na jego uwagi do dnia 30 września. Odpowiedź tę przesyła także do Zarządu.

9. Parlament Europejski, na podstawie zalecenia Rady, przed dniem 30 kwietnia roku n + 2 udziela dyrektorowi CEPOL absolutorium z wykonania budżetu za rok n.

Artykuł 17

Przepis finansowy

Zarząd, po konsultacji z Komisją, jednomyślnie przyjmuje reguły finansowe mające zastosowanie do CEPOL. Reguły te nie mogą zawierać odstępstw od rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącego organów określonych w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ([1]), chyba że za uprzednią zgodą Komisji i o ile specyfika działania CEPOL szczególnie tego wymaga. O takich odstępstwach informowana jest władza budżetowa.

Artykuł 18

Zwalczanie nadużyć finansowych

1. W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych bezprawnych działań stosuje się bez ograniczeń przepisy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ([2]).

2. CEPOL przystępuje do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz bezzwłocznie wydaje odpowiednie przepisy mające zastosowanie do dyrektora CEPOL oraz personelu Sekretariatu CEPOL.

3. Decyzje o finansowaniu oraz umowy wykonawcze i wynikające z nich instrumenty w sposób wyraźny określają, że Trybunał Obrachunkowy oraz OLAF mogą, w razie konieczności, przeprowadzać kontrole na miejscu u odbiorców finansowania z CEPOL oraz w jednostkach odpowiedzialnych za jego alokację.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA RÓŻNE

Artykuł 19

Języki

Przepisy rozporządzenia nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej ([3]) mają zastosowanie do CEPOL. Roczne sprawozdanie przekazywane Radzie, o którym mowa w art. 10 ust. 9 lit. e) sporządza się w językach urzędowych instytucji Unii.

Artykuł 20

Dostęp do dokumentów

Na podstawie wniosku dyrektora oraz nie później niż sześć miesięcy od wejścia w życie niniejszej decyzji Zarząd przyjmuje reguły dotyczące dostępu do dokumentów CEPOL, uwzględniając zasady i ograniczenia określone w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ([4]).

Artykuł 21

Ocena

1. W okresie pięciu lat od wejścia w życie niniejszej decyzji, a następnie co pięć lat, Zarząd zleca przeprowadzenie niezależnej zewnętrznej oceny wykonania niniejszej decyzji oraz działań prowadzonych przez CEPOL.

2. Każda ocena obejmuje wpływ niniejszej decyzji, użyteczność, znaczenie, efektywność i skuteczność działania CEPOL oraz jego sposobu pracy.

([1]) Dz.U. L 357 z 31.12.2002, str. 72.

([2]) Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

([3]) Dz.U. 17 z 6.10.1958, str. 385/58. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

([4]) Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

3. Zarząd otrzymuje ocenę i przedstawia Komisji zalecenia dotyczące struktury CEPOL oraz jego sposobu pracy. Zarówno ocena ustaleń, jak i zalecenia są częścią sprawozdania pięcioletniego, które ma być opracowane zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 9 lit. e).

Artykuł 22

Decyzje podejmowane przez Radę

Działając na mocy art. 8 ust. 3, art. 10 ust. 9 lit. d) i e), art. 11 ust. 1 i art. 16 ust. 9, Rada podejmuje decyzję kwalifikowaną większością głosów swoich członków.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 23

Ogólne następstwo prawne

1. CEPOL ustanowione niniejszą decyzją jest ogólnym następcą prawnym w odniesieniu do wszystkich umów zawartych przez CEPOL ustanowione decyzją 2000/820/WSiSW, zaciągniętych przez nie zobowiązań i nabytych praw.

2. Bez uszczerbku dla postanowień art. 11 ust. 7, umowa dotycząca siedziby, zawarta na podstawie art. 4 ust. 1 decyzji 2000/820/WSiSW, pozostaje w mocy w odniesieniu do CEPOL ustanowionego niniejszą decyzją aż do jej rozwiązania.

Artykuł 24

Dyrektor i personel

1. Dyrektor mianowany na mocy art. 4 ust. 2 decyzji 2000/820/WSiSW jest przez pozostały okres swojej kadencji dyrektorem w rozumieniu art. 11 niniejszej decyzji.

2. W przypadku gdy nie wyraża on chęci lub nie jest w stanie pełnić funkcji zgodnie z ust. 1, Zarząd mianuje dyrektora tymczasowego na okres maksymalnie 18 miesięcy, do czasu przeprowadzenia procedury mianowania przewidzianej w art. 11 ust. 1 niniejszej decyzji.

3. Umowy o pracę zawarte przed przyjęciem niniejszej decyzji pozostają w mocy.

4. Eksperci krajowi oddelegowani do CEPOL, ustanowionego na podstawie decyzji 2000/820/WSiSW, mają prawo kontynuować swoje oddelegowanie do CEPOL zgodnie z zasadami, o których mowa w art. 13 ust. 5 niniejszej decyzji.

Artykuł 25

Budżet

1. Procedura udzielenia absolutorium w odniesieniu do budżetów, ustanowiona na podstawie art. 5 ust. 3 decyzji 2000/820/WSiSW, prowadzona jest zgodnie z rozporządzeniem finansowym przyjętym na podstawie art. 5 ust. 3 decyzji 2000/820/WSiSW.

2. Wszystkie wydatki wynikające ze zobowiązań zaciągniętych przez CEPOL, zgodnie z rozporządzeniem finansowym przyjętym na podstawie art. 5 ust. 3 decyzji 2000/820/WSiSW przed wejściem w życie niniejszej decyzji, które nie zostały jeszcze zapłacone w tym czasie, są pokrywane z budżetu CEPOL ustanowionego w niniejszej decyzji.

3. Przed upływem okresu dziewięciu miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej decyzji Zarząd jednomyślnie określa kwotę pokrywającą wydatki, o których mowa w ust. 2. Odpowiadająca kwota, finansowana ze skumulowanej nadwyżki budżetów zatwierdzonych na podstawie art. 5 ust. 3 decyzji 2000/820/WSiSW, zostaje przeniesiona do budżetu na rok 2006 ustanowionego na mocy niniejszej decyzji i stanowi dochody przyznane na pokrycie tych wydatków.

Jeżeli nadwyżki na pokrycie wydatków, o których mowa w ust. 2, są niewystarczające, finansowanie niezbędne na podstawie decyzji 2000/820/WSiSW zapewniają Państwa Członkowskie.

4. Pozostała część nadwyżki budżetów zatwierdzonych na podstawie art. 5 ust. 3 decyzji 2000/820/WSiSW zostaje zwrócona Państwom Członkowskim. Kwota do zwrotu dla każdego Państwa Członkowskiego jest obliczana na podstawie rocznych wkładów Państw Członkowskich do budżetów CEPOL, ustanowionych na podstawie art. 5 ust. 2 decyzji 2000/820/WSiSW.

Wyżej wymieniona pozostała część nadwyżki zostaje zwrócona Państwom Członkowskim w ciągu trzech miesięcy od ustalenia kwoty określonej w ust. 3 i od wypełnienia procedur udzielenia absolutorium dotyczących budżetów zatwierdzonych na podstawie art. 5 ust. 3 decyzji 2000/820/WSiSW.

5. CEPOL kontynuuje realizację projektów finansowanych przez Wspólnotę, w których uczestniczy CEPOL utworzony na podstawie decyzji 2000/820/WSiSW, w tym również projektów przyjętych w ramach programów CARDS i MEDA.

Artykuł 26

Program pracy i sprawozdanie roczne

1. Roczny program stałego kształcenia przyjęty na mocy art. 3 decyzji 2000/820/WSiSW uważany jest za program pracy, o którym mowa w art. 10 ust. 9 lit. d) z zastrzeżeniem wszelkich zmian przyjętych zgodnie z przepisami niniejszej decyzji.

2. Sprawozdanie roczne z działalności CEPOL za rok 2005 przygotowywane jest zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 3 decyzji 2000/820/WSiSW.

Artykuł 27

Ustalenia instytucjonalne

1. Do celów wykonania przepisów przejściowych niniejszej decyzji Zarząd powołany na podstawie art. 10 niniejszej decyzji zastąpi Zarząd powołany na podstawie decyzji 2000/820/WSiSW.

2. Niezależnie od art. 28 niniejszej decyzji, odpowiednie przepisy decyzji 2000/820/WSiSW i wszystkie przepisy i postanowienia przyjęte w celu ich wykonania pozostają w mocy do celów wykonania przepisów przejściowych niniejszej decyzji.

Artykuł 28

Środki, które mają być podjęte przed wejściem w życie

Zarząd powołany na podstawie decyzji 2000/820/WSiSW, jak również dyrektor mianowany na podstawie tej decyzji, przygotowują przyjęcie instrumentów wymienionych poniżej:

a) regulamin Zarządu, o którym mowa w art. 10 ust. 8;

b) przepisy wykonawcze, o których mowa w art. 10 ust. 9 lit. f), mające zastosowanie do personelu CEPOL;

c) zasady, o których mowa w art. 11 ust. 1, dotyczące wyboru kandydatów;

d) środki, o których mowa w art. 11 ust. 4 lit. b);

e) reguły finansowe mające zastosowanie do CEPOL, o których mowa w art. 17;

f) środki wymagane w art. 18 ust. 2; oraz

g) przepisy dotyczące dostępu do dokumentów CEPOL określone w art. 20.

ROZDZIAŁ VII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 29

Uchylenie

Bez uszczerbku dla przepisów rozdziału VI niniejszej decyzji, uchyla się decyzję 2000/820/WSiSW.

Artykuł 30

Skuteczność

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem 1 stycznia 2006 r. Artykuł 28 stosuje się jednakże od następnego dnia po opublikowaniu niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 31

Publikacja

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 września 2005 r.

W imieniu Rady

M. BECKETT

Przewodniczący